

Григорій Царик

*Купаймося
у світлі
СОНЦЯ...*

Лірична сповідь

2021 р.

УДК 821.161.2
Ц 186

*Щира подяка за спонсорську допомогу
у виданні цієї збірки:*

Вікторовим Олені та Олександрю;
Володьку Михайлу Степановичу;
Воробей Катерині Сергіївні;
Гутник Любові Василівні;
Дейнеці Марії Петрівні;
Жуковському Анатолію Петровичу;
Зубрецькому Михайлу Петровичу;
Крушенівській Ірині Дмитрівні;
Лаврукам Наталії та Сергію;
Литвин Вірі Андріївні;
Пешко Миколі Юхимовичу;
Савсюк Олександрю Васильовичу;
Садам Світлані та Миколі;
Сусь Любові Улянівні;
Шкабою Олексію Терентійовичу;
Ющуку Дмитру Анатолійовичу.

Царик Г.

Ц 186 Купаймося у світлі сонця... Лірична сповідь / Г. Царик. – Рівне: Волин. обереги, 2021. – 120 с.

ISBN 978-966-416-856-1

В цю збірку увійшли поезії, написані в різні роки і які раніше не видавалися. Автор не групує вірші тематично за розділами чи за роками написання, а розміщує їх в алфавітному порядку.

УДК 821.161.2

ISBN 978-966-416-856-1

© Григорій Царик, 2021
© “Волинські обереги”, 2021

* * *

Купаймося у світлі сонця,
Купаймося в теплоті добра,
Щоб завжди із очей віконець
Лилася щира доброта.

Щоби навкружний світ між нами
Сердець і душ теплом сіяв,
Щоб добросердя телеграми
Всяк всякому душевно слав.

Добро дарити – не даніна,
А поклик серця і душі,
Не забувай, що ти – Людина,
Не загубись в днів метушні!

1989 р.

* * *

А ви знали, що осінь – це друга весна,
Бо листочок навкруг кожний барвами квітне,
І сміється в погожий день сонечком нам,
Роздаровує подихи настрою світлі!

А ви знали, що осінь – це весен сестра,
Старша й мудра, із досвідом втрат і здобутків,
У якої вже зникла з очей мішура,
За весною лишивши незгасну тінь смутку.

Тож любіте барвистої осені квіт,
Він про весни розкішні нагадує мило.
Про любові немеркнучої першоквіт
Кожним листиком шепче привітно й щемливо...

* * *

А душа – то субстанція божа,
Тому й вічна вона, як сам Бог.
Той іде по стежках життя гоже,
Хто в душі й серці з Богом удвох!

Доброчесна душа й милосердна
Не бариться на поміч прийти:
Лише жаль, що цих душ добросердих,
На стежках життя важко знайти...

Не кривімо душею своєю,
І не лізьмо в глибінь чужих душ.
Доброти сіймо зерна довкола,
Щоби сонцем сіяв буднів пульс!

1997 р.

---

* * *

А життя пробігає так скоро:
Зранку є, а під вечір – нема.
А бува навпаки – зранку морок,
Що забрав когось у небуття...

А ще ж скільки років не дожито,
А ще ж скільки не зроблено діл,
Поцілунків із вуст не допито:
Боже милий, даруй усім сил

Шанувати щодення хвилини,
Прядучи із добром сповиття,
Щоб на всій Землі кожна людина
Цінувала мить кожну життя!

...А життя пробігає так скоро,
Що й не вгледеш, як зайдеш у дім,
Де живе смерть – підступна сеньйора,
Яка гостям радіє усім...

* * *

А душі і серця ноти
Не усім дано почути,
Бо не всі є мрій пілотом
На життєвому розпутті.

Бо не всякий думку й слово
Одягає в промінь сонця,
Щоб нести їх веселково
На життя святій долоньці!

1984 р.

* * *

А “завтра” по́при все, повір, наступить,
І будуть знову перемоги у тебе,
Лиш не плоди нових поступків глупих,
І не хили додолу настрою хребет!

Змінити зможеш ти усе на краще,
Як будеш грозам йти щомить наперекір,
Як з лінню розминешся враз, назавше,
Злітаючи із гарним настроєм до зір!

А “завтра” по́при все, повір, настане,
Як будеш вірити безмежно у себе,
І йтимеш до мети безперестану,
Торкаючись думками світлими небес!

2010 р.

* * *

А настрою крила – це чисті думки,
Які сонцесяйно живуть в душі й серці,
І наче джерельні, цілющі струмки
Несуть нас до щастя в життя круговерті.

Тож душу і серце купаймо в думках
Осончених настроєм щастя й любові,
Щоб чистий і світлий стелився нам шлях
Вже з самого раночку в день пречудовий!

Ми настрою крила будуєм самі
Своїми ділами й поступками, друзі,
Тож ввік не співаймо жалобні пісні,
А завжди живімо із сонцем в союзі!

1999 р.

* * *

А осені багато не буває,
Коли диск сонця ллє навкруг тепло,
Коли сто барв навколо полихає,
І дразнить красотою кров і плоть.

Ну, як її багато може бути,
Коли ця панна мальовнича нас,
Вдягнувши живописні атрибути,
Хвилює і чарує повсякчас!

А осені багато не буває,
Тож не змарнуй її солодку мить,
Бо зрад вона ніколи не прощає,
Тому завжди її цілком любіть!

2011 р.

* * *

Армагеддон у людських душах
Уже давним-давно триває,
Бо кожен з нас правопорушник,
І майже кожен, наче каїн

Змінив моральність на безчестя,
Де світом править присмак грóшей
На долі тлінних перехрестях:
О, схаменися, люде божий...

2007 р.

* * *

А час, мов блискавка летить
І розтає років туманом,
Що мчать до щастя кожду мить,
Лишаючи рубці і рани...

А час безповоротно мчить,
Всіх розставляючи по рангу:
Не розслабляйся ні на мить,
Танцюй достойно часу танго.

А Час – одна із таємниць,
Яку нелегко осягнути:
Будь гідним часових скарбниць,
Виходячи у світ між люди!

Душею й серцем час шануй,
Цінуй його секунду кожду,
Співай хвалебних алілуй
Йому, попри життя тривожне!

2008 р.

* * *

Альтернатива щастю – щастя,
Яке ти сам в собі будуєш,
Сказавши ліні твердо – баста,
Бо з нею ти лише існуєш...

Трудами приближаймо щастя
Наперекір життєвим грозам,
Бо щастя тим лише воздасться,
Хто його творить, а не просить!

1995 р.

* * *

А любов справжня – подих божий,
 А любов справжня – диво земне.
 Вона все подолати може,
 Бо життя це першоелемент*!

Бо любові світильник вічний
 Нас натхненно крізь терни веде
 На вершини щастя магичні,
 Де сердець двох довіра живе!

Бо любові священне благо
 Із довіри двох душ й серць росте,
 Які пишуть кохання сагу,
 Де честь й совість життя інтер'єр!

-----

* – основа чого-небудь

* * *

А що таке держава? Держава – то є Я!
 Якщо так кожен скаже, то ми – одна сім'я –
 У Націю зростемо, бо ми гуртом – Народ,
 Який усе здолає в дорозі до Свобод!

На шлях свободи станьмо усі до одного,
 Бо з тим, хто прагне Волі є завжди поруч Бог.
 Нам Воля й рідна Мова – святий дороговказ,
 Гонім “язик” рашистський із вжитку повсякчас.

Трудімося і вчимося натхненно все життя,
 Бо Мова, Труд і Воля дарує майбуття.
 Бо ми – то є Держава, Держава – то є ми,
 Гуртом, в єднанні з Богом, ідімо до мети!

* * *

Багатий той, хто душу має,
Яка хвилюється й тремтить
Не від грошви і не від слави,
А повсякденністю болить.

Багатий той, хто честь і славу
Трудом натхненним заробив,
Хто на життєвих переправах
Добру і совісті служив.

Багатий той, в кого немає
В душі і в серці місця злу,
Хто справдішньо добра бажає
Попри злостивості імлу.

У кожного своє багатство
На каверзних стежках життя,
Та найдорожче в світі братство –
З добром і честю сповиття!

2000 р.

* * *

Багаття любові палає,
Коли є взаємне тепло,
Яке душу й серце єднає
В кохання осонцену плоть.

Багаття любові не гасне,
Коли двоє крешуть вогонь,
Здолавши амбіції власні,
Попри недовіри полон...

* * *

Білі метелики пишних сніжинок
Доторком ніжним цілують лице,
І від тепла роєм світлих росинок,
Котяться долу, мов сльози з очей.

Крильця пухнасті метеликів білих
Ніжним привітом летять від зими,
Білять навколишній світ посірілий,
Настрою творять веселий мотив.

Зимонько світла, красунечко біла,
Цьомай сніжинками ніжно мене,
Лише не жалься морозом жахливим,
Не заморожуй безжально світ цей!

Білі метелики ніжних сніжинок
Знов прилетіли на крилах зими,
І приземлившись, немов на спочинок,
Скрашують стружене тіло землі...

28.12.19 р.

* * *

Біліють снігами поля і луги,
Зими дочекавшись густої пурги,
Яка заблудила в дорозі до нас,
Згубивши із часом доби резонанс...

І хай десь блукала подружка зима,
Не зраджу я їй, навіть десь крадькома,
Бо попри засилля холодних снігів,
Віддасть вона віжки квітучій весні!

* * *

Безглуздо і безцільно ми спалюєм життя:
Замість себе пізнати, і з Всесвітом злиття
Творити обопільно щомиті і щодня,
Ми, ниці і ліниві, безбожно йдем до дна...

Але життя так швидко минає, наче мить:
Лиш вчора народився, а поруч смерть стоїть,
Яка в нас не питає, створив ти щось чи ні
За ці скороминущі, надані Богом дні...

Тож повсякчас цінуймо пульс спраглого життя,
В душі будуймо й серці із честю сповиття.
Спішім на крилах Віри й Любові до Надій,
Які життя дарує крізь долі буревій!

* * *

Божечку рідненький, сонечко моє,
Як Тобі я вдячний, що Ти в мене є,
Що душі і серцю сподівання шлеш,
Що крізь терни долі уперед ведеш.

Божечку славетний, совісте моя,
Ти найвища святість на життя шляхах.
Ти мені є другом в щасті і в біді,
Тож завжди звіряюсь щиро я Тобі.

Божечку всесильний, володарю мій,
Ти натхненник вічний сонячних надій.
Ти зі мною поруч в немочі й сназі,
Все життя до Тебе йду крізь днів зажин'!

---

* * *

Будь господарем вчинків своїх
В ситуаціях різних життєвих,
І ніколи не вистав на сміх
Чиюсь помилку, хай і суттєву.

Бо життя, наче вітер лихий,
В одну мить помінятися може,
І вже сам ти отримаєш стріл
За свій вчинок чи слово негоже...

Тож терпимим до інших думок
Чи то поглядів бути старайся,
І зробивши до насміху крок,
Неодмінно скоріше покайся!

2014 р.

* * *

Будь собою завжди,
Будь лиш тим, ким підказує серце,
Бо сердечні плоди
Є мов сонце величне, безсмертне!

Будь собою завжди,
Будь чеснотам життєвості вірним,
Щоб твоїх дій плоди
Були з совістю й честю співмірні!

Будь собою завжди,
Не звертай на повчання увагу,
Бо життєві плоди, –
Це твоїх дій любов і відвага!

1998 р.

* * *

Будь-хто в цьому світі шукає себе,
Та лиш заповзятий настійно гребе
У долі човні до своєї мети,
Де можна себе у собі віднайти!

Будь-хто в цьому світі шукає любов,
Яка добротою освітлює кров,
Щоб жити в повазі й довірі удвох,
Долаючи чвари й інтриги епох.

Будь-хто в цьому світі шукає сенс днів,
Які він бездарно чи гарно прожив.
Я теж один з тих, хто шукає себе,
Хто серцем й душею в добра світ гребе!

Живімо щомиті в шуканні себе,
Величність шануючи божих небес!

1998 р.

* * *

Бує весна, поборовши сніги,
Буяв колись я у юнацькій весні.
А нині вже осінь крило розправляє,
Та я в душу й серце її не впускаю!

Бо весни в мені прижилися навік,
Щомиті бунтуючи кр'ові потік,
Який із любов'ю в обнімку живе,
І в лоно кохання звабливо зове!

* * *

Весну не спинити,
Така її вдача:
Вже квітів софіти,
Мов гарні дівчата

На клумбах сміються
Живим дивоцвітом,
До сонечка в'ються
Цнотливим привітом!

Весну не спинити
Нікому й ніколи,
Лиш вмійте любити
Її дух здоровий!

* * *

Вже лист кленовий зчервонів
І сонце холодіє,
Осіннє танго почуттів
За вальсом весен мріє...

О, славна осене моя,
То тужна, то весела,
Ти наче дивних літ маяк
На долі каравелах...

Тебе незрадно я люблю
І сонячну, і хмуру,
До тебе мчу на рандеву
В твоїх вогнів порфіру!

* * *

Вже осінь чується в повітрі
Холодним присмаком дощів,
І дивних кольорів палітра
Зелені змінює плащі,

В які дерева одягались
Безперешкодно день у день,
Неначе з долею змагались
Під шелест радісних пісень.

Та осені невтримний пензель
Усе частіше шле мазки,
Які немов огняний гейзер
Рвуть подих літа на шматки...

Усі ми також незабаром
Із літа в осінь попадем,
Та снів сполоханих заграви
Вестимуть в юності едем!

* * *

Вінчається сонце
з любові повітрям,
В якому, кохана,
звабливо Ти квітнеш
Усупереч хмурим
дощам і розлукам,
Бо лиш Твого серця
вчуваю я стукіт!

---

* * *

Взаєморозуміння і взаємопоміч –
Цивілізованих світів пріоритет,
Де одного́ один повік не осоромить,
Де в спину не націлять підлості мушкет.

Порозуміння, діалоги і контакти,
Допомагають вижити в штормах життя:
Тримаймося любові і добра галактик,
Не оскверняючи чуже серцебиття.

Взаєморозуміння і взаємопоміч –
Цивілізованих світів пріоритет:
Не кидаймось і ми у час важкий врзнобіч,
Не раньмо честі й совісті імунітет!

2003 р.

* * *

Від світла віддзеркалюється світло,
З добра росте добро, рожаючи любов.
Тож всяк, в кого у серці Бог розквітнув,
Той врешті світ любові і добра знайшов!

Несімо світло доброти й любові
Із серця і душі у наокольний світ,
Щоб настрій Всесвіту зростав здоровим
І сявав крізь негоди, наче Сонця квіт!

Від світла віддзеркалюється світло,
З добра росте добро, рожаючи любов.
Тож хай добро й любов у душах квітне,
Бо це фундаментальна суть життя основ!

2009 р.

* * *

Вірмо в себе, любі друзі,
І себе шануймо,
Виринаймо з кольчуги
Ліні і нехлюйства!

Бо лише в трудах щоденних
Схований ключ щастя,
Тож борімо лінь мерзенну,
Їй скажімо – баста!

Вірмо в себе, любі друзі,
З працею кохаймось,
Щоб жив з нами у союзі
Спраглий щастя жайвір!

2011 р.

* * *

Вміння слухати вищим є від говоріння,
Тож завжди більше слухай і менш говори.
При нагоді промовч на лихих слів гоніння:
Зупини з вуст готовий зірватися крик!

Вмій мовчати і слухати вмій пульс мовчання,
Бо мовчання буває вагомішим слів,
Тож вишукуй в співбесіднику надзвичайність,
Яку він чи мовчанням, чи словом створив!

Слухай серце своє, перш ніж мовити слово,
Перш ніж думку свою народити на світ,
Бо від серця думки будуть духом здорові,
І відсутній в них буде словес пустоцвіт!

2011 р.

* * *

В осені я засинав,
А проснувся в зимах:
Ніччю сніг світ засипав
У зимові рими.

Аж не віриться очам,
Як так може бути:
Осені сіренький храм
Білий сніг окутав.

Ось такий дивацький час,
Гарний і звабливий:
То квіт айстр милує нас,
А то снігу гриви.

Але серце і душа
Гріється любов'ю,
Яку Бог дарує нам
Щиро і безмовно!

* * *

Втечи з оболонки своєї,
Людино, що спиш на дивані,
Проснися, почуй пtiчі трелі,
Поміть небо чисте, безкрає,

Що дихає поруч з тобою
То сходом, то заходом сонця,
Не стань сам для себе ганьбою
На часу прекрасній долоньці!

* * *

Всі наші радощі і біди,
Падіння й злети наші всі,
В словах й поступках наших скриті,
У пульсі серця і душі.

Щоб сонцесяйні щастя крила
Не зрадили ніколи нас,
Не цільмо ввік отруйні стріли
В добра й любові щирий стяг.

Нехай усе життя, щомиті,
Теплом любові і добра
Думок і слів пульс буде вмитий
В поступках наших і ділах.

Всі наші радощі і біди,
Падіння й злети наші всі,
Неначе долі краєвиди,
Ми творимо самі собі!

1998 р.

* * *

Всесвіту вічного подих
В колисці безсмертя колише,
Смертному люду на подив,
Правічний Господь августійший.

Попри падіння і злети
Вмирущого роду людського,
Бог не тримає в секреті
Дорогу до себе самого!

1997 р.

---

* * *

Все життя поспішаєм кудись,
Все життя час глузує над нами,
Тож у поспіху не загубись,
Заблукавши у часі думками.

Не літай в паралельних світах,
На поталу віддавшись інтригам,
Які Час на своїх пелюстках,
Нам приносить, немов хитрий циган.

Все життя уперед спішимо,
Намагаючись час обманути,
Але вічного Часу вікно,
Нам повік навстіж не розчахнути...

2001 р.

* * *

Всяк, хто на розум є багатий,
Не плаває той в помилках,
Бо він їх вміє виправляти,
Ступаючи на правий шлях.

А дурень думкою багатий,
Що повна хиб та помилок:
Він не уміє їх долати,
Бо не бере із них урок...

Тож завжди з мудрістю дружимо,
Стежками ідучи життя,
І в друзях з дурнем не ходимо, –
Не здатен він на каяття...

2013 р.

* * *

Втікає поволеньки серпень
У бархатний вересня блюз,
Вколисує нищечком серце,
Схиляє до осені вуст...

Нарощує клекіт лелечий,
Збирає у небі ключі,
Що в ирій полинуть далекий
Під серця тужливі плачі...

Щасти вам, лелеченьки милі,
В дорозі до теплих країн,
Нехай надає вам бог сили
Вернутись до рідних країв!

Втікає поволеньки серпень,
Збирає буслів у ключі,
А я уже березень бачу
І клекіт вчуваю гучний...

1999 р.

* * *

Все життя йдуть поміж нами
Пустомелі й фарисеї,
Що купують душ й серць храми
Пустодзвонних слів есеєм.

Тож не слухай, що говорить
Той, хто поруч йде з тобою,
А дивися, що він творить,
Ідучи життя тропою!

2001 р.

* * *

Гроші з честю не сумісні,
Надмір їх на совість тисне.
Та моральність і сумління
В чистих душах є нетлінні!

Не збудуєш з грошей щастя,
Опинившись у їх власті.
Совість й гроші не співмірні:
Совість – вічна, гроші – тлінні.

Будьмо, друзі, всі з грошима,
Лише честь побережімо!
Не продаймо за гріш совість,
Не зруйнуймо долі повість!

1994 р.

* * *

Дає Господь безмежні сили,
Дає Господь терпінь і свят
Для тих, хто Духу має крила,
Які на злуку з Ним спішать!

Дає Господь надії крила
Для тих, хто дихає життям,
Хто попри біди дух розкрилив
І мчить до Нього серцем в храм.

Любим життя попри незгоди,
Які, буває, нищать нас,
Долаймо буднів непогоду,
Що б'є нас в профіль і анфас.

2010 р.

* * *

Даруймо щиро серця і душі тепло,
Винагоро́ди не ждучи, а просто так.
Словами і поступками творім добро,
Не роблячи з цього собі хвальби спектакль...

Віддаючи тепло і доброту душі,
Беззаперечно й ми добрішаєм щораз:
Не забуваймо у життєвій метушні
Тепло й добро благословляти повсякчас!

Лише тепло й добро відкритих, чистих душ
Зуміє побороти світ підлот і зла:
Підтримуймо добра й любові сокорух
Сумлінно й щиро в кожному слові і ділах!

1998 р.

* * *

Двадцять днів до весни календарних,
А надворі вже майже весна.
Сонце вийшло у світ спозарання
І сміється крізь шибку вікна.

Та не дуже я лютому вірю,
І бажаю весні берегтись
Від інтрижок цього лицеміра,
Що розсердитись може умить.

Тож моя дорогесенька Весно,
Не спіши брунькуватись, прошу.
Почекай, хай тепло справжнє скресне,
Щоб морозець ночами ущух!

08.02.19 р.

* * *

Добро вертається добром!
Нехай не зразу та вернеться
Колись його святе тепло,
Яке своїм створив ти серцем.

Лише у відчай не впадай,
Як хтось добра не помічає,
А просто завжди пам'ятай, –
Добро людину величає!

Живи добром усе життя,
Попри незгоди й хуртовини:
Бо доброти серцебиття, –
То найдорожчий є ужинок!

Якби усі жили добром,
То як було би легко жити
Під світлим аури теплом,
Що вміє доброта творити!

2007 р.

* * *

Даруймо мріям крила віри,
Щоб їм було на чім злетіти
До прагнень крізь буденність сіру,
Де згодом гордо в щасті жити!

Та втіливши в реальність мрії,
Не заспокоюймося нітрохи,
Не розслабляймося у зав'язях
Спрагливої життя дороги!

* * *

Дні летять календаря листками,
Відпливає вдаль Весна років,
І блукають осені цунами
У думках з настирністю круків...

Та сумних думок холодні хмари,
Сонячний душі і серця пульс
Скраплює у світлі щастя гами,
І до вічних Весен творить курс!

Тож нехай календарі худіють,
Хай років у небуття мчить шлях:
Кожну мить живімо у надіях,
Щоб любові в серці тьохкав птах!

2006 р.

* * *

Добро тоді стає безмежним,
Коли свідомо кожен з нас,
Несе щомить беззастережно
Тепла й любові в серці стяг!

Віддаючи тепло із серця,
Стаєш багатшим, друже, ти:
Повік на інших лиш не сердься,
А злагоди будуй мости!

Добро пошириться безмежно
На світ увесь, навік-віків,
Коли ми всі беззастережно
Поширим доброти посів!

1997 р.

* * *

До добра і до сонця обличчям
Повертаймось завжди по життю:
Щезнуть хай позад нас тіні ниці,
Які сонця ганьблять красоту!

Дух добра є земним братом сонця
На тернистих дорогах життя,
Тож несімо його на долоньках
Щиросердих духовних звитяг!

До життя повертаймось обличчям
Попри тіні незгод і невдач,
Щоби сонця правічне величчя
Відганяло удаль буднів плач!

2014 р.

* * *

Дорослішаймо, друзі, у поступках,
Дорослішаймо кожну мить, щодень,
Щоби не стати примітивним трутнем,
Який живе неначе трухлий пень.

Дорослішаймо, друзі, щохвилино,
Лиш не спішімо із дитячих снів
У світ дорослості важкий, полинний,
Що творить з мрійників життя рабів...

Дорослішаймо, друзі, неупинно
В своїх учинках, діях і словах,
Шануймо повсякдення пульс нетлінний,
Але лишаймось дітьми хоч у снах!

2000 р.

* * *

Думок енергія жива
Переростає у слова,
Або підштовхує до дії,
Купаючи нас у надіях,

З яких складається життя
І в дні буденні, і в свята,
Будуючи майбутнє наше,
Чи то близьке нам, чи то враже...

Тому купай думки в теплі,
Щоб чисті з них слова росли,
Зростаючи у добрі вчинки,
Що стелять доброти стежинки!

2011 р.

* * *

Душі чеснот не зраджуйте ніколи,
І чистий подих серця бережіть,
Бо без чеснот щомиті, мимоволі,
Життя на краю урвища стоїть.

Бо без чеснот ми наче мертвий камінь,
Який не має серця і душі,
Який життя пульс безоглядно ранить,
Штовхаючи в нерозумінь дощі...

Любім, шануймо своє серце й душу,
Любімо безкорисно всенький світ,
Бо лише честь і совість вниз не зрушить
Той камінь, що над урвищем висить...

2004 р.

* * *

Достойники святого Духу й Волі
На себе Воїна вдягають лати!
Раби ж воліють жити у неволі,
Згубивши Честь і Славу у своїй же хаті...

І цей ошийник рабський, наче дишло,
Керує більшістю уже віками.
І кажуть всі раби-амеби: “Ну, так вийшло”...
Все зміниться, як стане більше
Воїнів між нами!

2014 р.

* * *

Живи завжди собі на втіху,
Лише не траться на пусте,
Не сип за комір іншим снігу,
Бо честь і совість – це святе!

Бо згодом сніг той бумерангом
Зруйнує все життя твоє,
Не дивлячись на гроші й ранги,
Що ти привласнив за своє!

Вдихай завжди на повні груди
Солодкі подихи життя,
Лише не смійся в пересудах
Над тим, хто має менш гроша...

Це ж так прекрасно вільно жити
На втіху світу і собі,
І кожна мить життя любити,
Попри щодення буревій!

2013 р.

* * *

Живи наперекір усім незгодам,
Які рвуть душу й серце на шматки,
Бо кожен день життя – це нагорода
Із пульсу течії буття ріки!

Живи наперекір рубцям і ранам,
Які наносять друзі і рідня,
І зійде сонце крізь життя тумани,
Як будеш вірити в себе щодня!

Живи наперекір усім завидам,
Які паплюжать зле твій кожен крок,
І попри все на крилах мрії слідує
В країну життерадісних зірок!

Живи наперекір оманам світу
Любові, доброти і честі квітом!

1997 р.

* * *

Житейська мудрість – років набуток
В щоденних клопітних трудах.
Не всякий здатен її сягнути
На страдницьких буття шляхах.

Будуймо мудрість з життя цеглинок
Сформованих з втрат й перемог.
Живімо щиро, без вкраплень гриму,
Долаючи безчестя смог!

2004 р.

* * *

Життя втікає, не спитавши
На це благословення в нас.
Що смерть є справді, а не жарти,
Співає втрат сумних романс.

Життя втікає, не спитавши,
Чи згоден на розлуку ти –
Лиш перед Господом поставши,
Згадаєш, як життя губив...

Життя втікає швидкоплинно,
І не вернути пульс його:
Не піймо злу хвалебні гімни,
Не мчим в загробний злий вогонь...

1997 р.

* * *

Життя – то дуже річ складна:
В нім хтось стає з Івана паном,
А хтось із друзів – тінь блідна, –
Не стань і ти в цей ряд поганий...

Бо нині хтось, а завтра ти
Нікчемністю життя споганиш,
І в майбуття святі мости
Негідністю своєю спалиш...

Тож із життям завжди дружи
І на людей не уподібнюйся,
Поступком й словом дорожи,
І будь життя щомиті гідним!

1993 р.

* * *

Життя – це квітка з пелюсток щодення,
Яка гартується в тривогах і мігренях,
Що нам приносить подих спілкування,
Купаючи то в щасті, то в лихих цькуваннях...

Життя – це квітка з ароматом щастя,
Коли у мирі пелюсткам всім жити вдасться.
Коли душі і серця небокраї
Мелодію любові щиросердо грають!

Життя – це квітка найсвятіша в світі,
Яка дарує шанс щасливо й чисто жити,
Якщо душі і серця верховіття
Щомить до сонця мчать на крилах честі світлих!

2004 р.

* * *

Завжди будь вищим всіх ілюзій світу,
Будь вищим над злобою кожна мить,
Бо доброта правічним сонцем світить,
Яке не в змозі зло і бруд згасить.

Будь вищим над собою і над світом,
Не дай себе недолюдкам повчати,
Які життя чорнять несамовито,
Вгортаючи добро у зла печать.

Будь вищим над пихатими чваньками,
Які спішать любов і честь зганьбити:
Ніколи не перевиховуй хама,
Бо співу віслюка не научить!

1994 р.

* * *

Залишаймось подовше в дитинстві,
Коли всі усім рівними є,
Коли світ увесь гарний, чарівний,
Навкруг нас безтурботність снує.

Коли ми усіх любимо щиро,
Коли кривди й образи, мов тінь,
І приходять й відходять тремтливо,
Не лишаючи злих потрясінь.

Залишаймось подовше в дитинстві,
Щоб людиною бути з людьми,
А не кидатись в грішних слів клінчі,
Мов чортяки чи злісні відьми...

Залишаймось подовше в дитинстві,
Де немає зрад, підлості й свинства!

20.11.11 р.

* * *

Здоров'я і молодість ми не цінуєм,
Коли молодими й здоровими є,
І згодом за ними безмірно жалкуєм,
Бо знов їх зозуля нам не накує...

Здоров'я і молодість – радісне благо,
Яке ми з запізненням ціним, на жаль:
Про це кожен з нас крізь роки з болем каже,
Збираючи пізній прозріння врожай...

2009 р.

* * *

Заскучали за сонечком квіти,
Понадміру дощами омиті.
З нетерпінням цілунків чекають
Із осонцених вуст небокраю.

Поцілунки ці – квітам спасіння,
Після хмурих дощів лопотіння,
Що набридливо їх обіймали,
Про любов щось докучно шептали.

Та вже скоро дощів безпросвітність
Розжене промінь сонячний світлий,
І знов личенька квітів засяють
Життєлюбності радісним сяйвом!

2012 р.

З ЛЮБОВ'Ю ДО ЖІНОК

Не будьмо дровами, щоб жінка нас пиляла,
Бо жінка пилкою стає побіля дров,
Хоча колись, можливо, і кохала,
Та поруч з дровами зів'янула любов...

Не будьмо пісними й нудотними, мов будень,
Що сирістю вбиває сонячну любов,
А кожну мить творім любові сяйне чудо,
І мчим у ложе спілкування стрімголов.

Але ж і Ви, Жінки, щомиті не пиляйте
Дров оберемок, що є поруч Вас,
Самі собі, хоч іноді, зізнайтесь,
Що не завжди Ви “щирі” в профіль і анфас...

* * *

З нас кожен розбудовує планету
Своїм відношенням до світу і життя:
Якщо в думках звучать добра кларнети,
То кожен оберт зве планету до звитяг!

З нас кожен сам своє будує щастя
Поступком, словом і погожістю думок:
Щасливою зробити всю планету вдасться,
Як кожен з нас до щастя
зробить першим крок!

Будуймо разом сонячну планету
Із променів моралі, честі і добра,
Щоб заржавіли підлості багнети
І кожен з нас до щастя світлий шлях обрав!

2013 р.

З РОКАМИ ЧАС СТАЄ КОРОТШИМ...

Вже дні пролітають годинами,
А тижні летять наче дні.
Роки місяців йдуть стежинами,
Життя мчить, неначе у сні.

Ой, що ж це таке з часом коїться, –
Це бачу лиш я, чи усі?!
Ейнштейн знав, що час – це не горлиця,
Що сіє шаблонні пісні?!

Вже днів, місяців, тижнів й років плин
Напевне злетів із орбіт.
Не йде до Властителя Час на поклін,
А до самознищення мчить...

2013 р.

* * *

Згубивши гідність – стаємо бидлом,
Згубивши совість – стаєм “ніхто”:
Лиш совісті і честі світло
Витворює з юрби Народ!

Одурений, безтямний натовп,
Безмозкий і бездумний геть, –
Це із гранатами є мавпи,
Які несуть собі же смерть...

Проснився, очманілий люде,
І виправ помилки свої:
Втечи з зеленої облуди,
Спали вщент зрадний дух її!

Єднайся інтелектом й духом
За Україну в боротьбі,
Ганебну розбрату напругу
Зміни на гордість почуттів!

Згубивши гордість – стаємо бидлом,
Згубивши совість – стаєм “ніхто”:
Єднання увімкнімо світло,
І доведім, що ми – Народ!

13.03.20 р.

* * *

Зір блискучих спивши сотні повних цебер,
Міднорогий місяць спить в осонні неба.
Крізь ночей черговість в коло виростає,
Сперечався б з сонцем та снаги не має...
Бо його серпастість, чи то личко повне,
Саме сонця відблиск вічно міддю повнить!

---

* * *

Змаліли в душах Бог і правда,
Честь і високість пали ниць,
Все більше нахабніє влада,
На гідність коброю сичить.

Дух гордості і дух свободи,
Дух ідентичності святий
У небуття підступно зводить,
Неначе збоченець лихий...

Йде в стійбище рабів держава,
Що ледь на ноги піднялась:
Ми!!! Вибрали шлях до неслави,
Запроданцям віддавши власть...

О, рідна Україно, нене,
Доки не пізно – схаменись!
Скинь з себе це лайно зелене,
У честь і совість одягнись!

30.11.19 р.

* * *

З інстинктом соломинки
Вбігаємо в життя,
Нас доля манить сфінксом
В солодке майбуття.

Але років омана
Вбиває в серце цвях,
Та мрії крізь днів рани
До сонця стелять шлях.

1996 р.

* * *

Із усвідомлення себе,
Із пам'яті свого коріння
Держави суть увись зросте
І закарбується в нетлінність.

Лиш в гордості є наша міць,
Лиш в єдності народу – сила!
Державо рідна, схаменись,
Не підрижай свої же крила...

До витоків своїх вернись,
До ідентичності своєї:
В один міцний кулак зберись,
Жени раба дух і лакея.

Лиш усвідомивши себе,
Зміцнивши пам'яті коріння,
Держави суть увись зросте
І закарбується в нетлінність!

2014 р.

* * *

Ілюзій ввік для себе не маюй
Ані в думках, ані у мріях.
Своє майбутнє працею будуй,
В біді не впавши в безнадію.

Не слухай надокучливих порад
Від “доброзичливців” і “друзів”,
Будь сам собі суддя і адвокат
Втікаючи з імлі ілюзій!

1995 р.

* * *

Кажуть знаючі люди, щоб пожати добро,
Його треба посіять, щоби рясно зійшло.
Щоб душа й серце щиро люб'язним теплом
Інші душі й серця пеленала в любов.

Кажуть знаючі люди, що найвища з молитв –
То плин помислів чистих,
що з душі й серця мчить
Із подякою Богу за день кожний цей,
За тривоги і радість, що нам шле Отець.

Кажуть знаючі люди, що живеш недарма́
Коли словом і ділом твориш світ із Добра,
Коли Віру й Надію з Любов'ю несеш
Крізь щодення тернисте на свій Еверест!

2008 р.

* * *

Коли мізки лінівi, в лінивому тілі,
То думки у них куці живуть, інфантильні!
Їм потрібна юрба, а точніше – отара,
Ними шлунок і заздрість,
на жаль, завжди править...

Тож подалі тримайтесь від цих інфантильних,
Бо їх мізки в казках мають жити постійно!
Не мішаймо їх пелькам холодильником жити,
Бо амеби не вміють щось світле творити...

23.04.19 р.

* * *

Кожен має крилату душу,
Що дається від роду всім нам,
Лиш не кожен їй щиро служить,
Не живе з нею він співжиттям...

Хто з душею умом і духом
У одне ціле весь злитим є,
Той Усесвіту чує душу,
Сам себе легше той пізнає!

Усесвітня душа з твоєю
Одним цілим тоді лише є,
Коли ти щось береш від неї
І навзаєм їй щось віддаєш!

1993 р.

* * *

Кожної миті дихаю Богом
І повсякденно звіряюсь Йому:
Звіку не був по життю демагогом,
Тож не вступаю в безчестя імлу!

Бо весь я зроджений з совісті й честі,
Бо із сумлінням у парі живу,
Тож на мінливих життя перехрестях
Сонцем добра крізь дощі зла пливу!

Кожної миті дихаю Богом
І щиросердо ввіряюсь Йому
І в мить блаженства, і в митях тривоги,
І оминаю безслав'я пільму!

2009 р.

* * *

Коли вас хтось не переносить,
Не може успіх пережить,
То вам з ним спілкуватись досить,
Від нього швидше утечіть.

Бо заздрісник лихий ніколи
Не зможе другом стати вам,
Його завидне дієслово
Досягнень ваших нищить храм.

Від покручів таких подалі
Тримайтесь на стежках буття,
Бо ці завидники, мов каїн,
Спідтишка ранять пульс життя...

* * *

Коли в душі добро і радість квітне,
Коли вона в гармонії з собою й Богом,
То по життю не бути їй самотній,
Не бути поруч з нею розпачу й тривогам.

Бо хто несе добро і радість людям,
Шануючи і люблячи весь світ навкружний,
Той інших безпідставно не осудить,
Бо чиста й сонячна душа із честю дружить.

Коли в душі добро і радість квітне,
Коли вона чужим удачам щиро рада,
То бережіть цю душу самоцвітну,
Бо з нею неодмінно знайдете відраду!

* * *

Коли в душі і в серці протяг
Панічних і гірких думок,
То під укіс життя мчить потяг
Щодень, щомиті і щокрок.

Бо аура думок – це компас,
Дороговказ і стиль життя,
Які ведуть на долі кромку
Панічні настрої буття...

Купаймо пульс думок у сонці,
Щоб віра в себе завш росла,
Щоб глупих мислей вбивчий стронцій
Ще в зародку лишавсь крила!

2011 р.

* * *

Коли думки твої нечисті і дешеві,
То знай, що ти живеш у власній порожнечі:
Таким в житті для щастя є закриті двері,
Такі живуть самі з собою в колотнечі...

Коли ж думки і почуття твої сердечні,
То ти із Всесвітом у щирому єднанні,
Ти не встрягаєш у безглузді суперечки,
А сам в собі зростаєш у самопізнанні!

Коли щасливий ти і щастя іншим дариш,
То ти Усесвіту є сонячна людина,
Що творить щастя і добро не для піару,
А для того, щоб зла збороти хуртовину!

2009 р.

* * *

Коли в коханні ніч проводиш –
Вона коротка наче мить,
Коли ж думками в згадках бродиш,
То ніч до ранку не спішить...

Така всевладна сутність часу,
Що з нами поруч все життя:
Його хтось має повну чашу,
Хтось йде зарання в небуття...

Невтомна часу безупинність
З минувшини мчить в майбуття,
Нестримним пульсом швидкоплинно
Вперед летить без вороття...

Магічність і загадка часу
Хвилює кожного із нас:
Та попри все час є прекрасний,
Коли з ним входиш в резонанс!

1999 р.

* * *

Коли живеш у злагоді із духом,
Перед дрібницями не падаючи ниць,
І йдеш життя стежками відчайдухом,
То шанси маєш стати врівень вільних птиць,

Які на сильних всеосяжних крилах
Літають гордо над незгодами буття.
Але щоб дійсно стати з ними врівень,
Ти маєш стати сам господарем життя!

1991 р.

* * *

Коли втече із мізків ковбаса,
“Дешева” – по два десять чи два двадцять,
І згине теле й радіо попса
Рашистських блазнів, що державу гадять,

Тоді ми вирвемось з радянського совка,
І струсим з душ москальщини личину,
Лиш рідну Мову вчім – не “язика”,
Бо Мова – це фундамент України!

Коли втече із мізків жлобство й лінь,
А з’явиться любов до батьківщини,
То є шанс у прийдешніх поколінь
Побудувать Соборну Україну!

Перш, ніж в держави вимагати щось,
Подумай, що зробив ти для держави,
Не звалюй негаразди на когось,
А сам будуй її можуть і славу!

2015 р.

* * *

Коли живеш із древніми богами в мирі,
Коли душа купається у весен лірі,
То головне – повз пам’яті пульс не пройти,
Не зруйнувати до минувшини мости!

Бо наших предків всеосяжна чуйна ліра,
З природою в одне зливалась і дружила,
Шануючи Дажбога і Сварога,
Бо всяк з природою в злитті є богом!

2009 р.

---

* * *

Коли душі і серця гармонічність
Зі світом наокольным в резонансі,
То і думок та справ життєві ритми
Співмірні в тактах, наче в парнім танці.

Бо хто живе в гармонії зі світом,
Той завжди вірує в себе і в щастя,
І осяває всіх сердечним світлом,
Яке від роду сонячної масті.

Купаймо душу й серце у любові
Божественного, чистого проміння,
Леліючи думки у почуттях здорових,
Перш, як в розмову сіять слів насіння!

2013 р.

* * *

Коли життям заправить
Його величність право,
І щиро повернеться
До нас усіх держава

Партнером рівноправним
В обов'язках й правах,
То жити стане гарно
Держава й кожен з нас!

Шануймо обопільно
Обов'язки й права,
Щоб жити неподільно
В Державі вільній нам!

2002 р.

* * *

Коли крокуєш з оптимізмом
Стежками повсякдення ти,
Не дружачи з буття трагізмом,
Що трощить іноді мости,

Які окрилено ти зводиш
Росою серця і душі,
І попри все біді не годиш,
Долаючи нещасть дощі,

То ти на вірному шляху є
До заповітної мети,
Яку піднесено будуєш –
Настійливим завжди щастить!

1992 р.

* * *

Коли мрій крила впиняться на дні,
Мов цукор в чашці кави або чаю,
Ти до мети настійливо іди,
Долаючи невдачі і одчаї!

Бо мрій увись здіймається крило,
Коли в них щиро до безмежжя віриш,
Коли душі і серця джерело
Б'є сонячним ключем крізь дух зневіри!

Тож кожну мить випещуй крила мрій
До злету на висоти сонцесяйні,
Де не блукають хмари безнадій,
А грають сурми настрою прегарні!

2010 р.

* * *

Коли настрій сідає на нуль,
А день сонячний хмурим здається,
Заспівай небесам алілуй,
І до Бога звернись щирим серцем.

Розкажи про печалі свої,
Сповідуючись щиро й відверто.
Щоб молитви почув він твої
Розмовляй з ним душею і серцем!.

Коли настрій, мов радісний птах
Від життєвих гараздів ширяє,
Не зблукай на гордині стежках,
Які з Богом єднання не мають...

Богу завжди молитву співай
І в мить горя, і в щасті безмежнім,
Серце й душу Йому довіряй
Шанобливо і беззастережно!

2009 р.

* * *

Краса завжди є поруч з нами
І в блиску сонця, і очей,
Які любові телеграми
Шлють, хвалячи Усесвіт цей,

В якому кожен з нас є сонцем,
Якщо захоплений життям
На часу струдженої долоньці,
Долаючи незгод бедлам!

2010 р.

* * *

Коли себе сам славословиш,
А іншим душам є чужий,
То ти не бачиш віщі зорі,
Бо дух в тобі живе ханжі...

Коли ти божу сутність славиш,
А сам для Бога є чужий,
То ввік плече ти не підставиш
Душі, що на біді межі...

Бо хто розсіює навколо
Розмови пустослівний пил,
Той серцем і душею голий,
А значить – без духовних крил...

1989 р.

* * *

Коли серце говорить одне,
І геть інше говорить розум,
То свідомість ніяк не збагне
Поміж них суперечностей безум...

Якщо ж розум і серце нараз
Твою дію-поступок вітають,
Значить, їх обопільне – гаразд,
Тобі схвалення оду співає!

Тож завжди прислухайся до них
І шануй їх святу одностайність,
Що не дасть тобі скочити в гріх
На життя надскладних полустанках!

2011 р.

* * *

Коли ти спиш із Богом
У струджених думках
І ділиш з ним тривоги,
Що впали на днів шлях,

То ти є не самотнім
На манівцях життя,
Свавільних і спекотних,
Що ганять повсякчас

Душі і серця ніжність
Безчесністю і злом, –
Ти не утратиш гідність,
Упавши в зло чолом!

Коли думок тривога
Прийшла в твоє життя,
Завжди будь в серці з Богом, –
Зроби це відкриття!

* * *

Краю небо, мов шовк, спозаранку
І сувій подарую Тобі.
Загорну у нього колисанку –
Хай співає кохання мотив.

А в придачу шматочок веселки,
Щоби усміх сів цілий день
І Твій голос веселий, відвертий,
Дарував мені щирих пісень.

1978 р.

* * *

Коли туман осінній в мислей стайні,
Коли в душі і серці плачуться дощі,
Повір, що осінь ця не є остання,
І кожним днем благоговійно дорожи!

Бо не усім життя дарує весни,
Бо не усі протопчуть осені стежки,
В яких душа схвильовано воскресне
В долонях безкорисних божої руки...

Шануй тумани й сонця зблиск магічний
Попри незгоди суперечного буття:
Не довіряйся лиш істотам стрічним,
Які в життя приносять біль і сум'яття!

1998 р.

* * *

Коли чекаєш з неба манни
Без кроку жодного вперед,
То ці чекання будуть марні,
Бо в праці щастя є секрет!

Трудімося щоденно, друзі,
Натхненно, гордо, без принук,
Бо праця з працелюбством дружить,
А з лінню планам всім – каюк...

Коли окрилений трудами
Щоденно будеш, повсякчас,
Не ждатимеш ти з неба манни,
Мов лінкуватий ловелас!

1995 р.

---

* * *

Крізь метушню і гамір буднів,
Що наокруг існують нас,
Не збиймось на дорогу блудну
Життя розбивши диліжанс.

Не зраджуймо себе ніколи!
Самим собою по життю
Крізь негараздів частоколи
Вперед ідім з упертістю.

Розчарувань безвільний подих,
Що настрою нудьгу снує,
Нехай не зродиться приплодом
І пульс життя не зіпсує!

Бо суть життя завжди прекрасна
Попри безладну метушню,
Тож хай наснаги дух не згасне
Й веде вперед нас по життю!

24.06.01 р.

* * *

Крізь різночвари збреханих століть
Сучасна юнь не розуміє світ,
Який ми будували із калини,
Тож маємо безбатченків країну.

Мінятися нам треба всім негайно,
Щоб жоден з нас не був ніколи крайнім.
Щоб Україною серця горіли
І мовою державною зоріли!

2002 р.

* * *

Контролюй свої думки усюди:
І на самоті, і посеред людей,
Бо вони хоча і неосудні,
Та злетівши з вуст – мре привілей оцей...

Тому перше, ніж до вуст пустити
Свої мислі або судження свої,
Постарайся з розумом дружити,
Щоб не впали акції твої.

Бо про тебе враження формує
Твоїх справ й поступків силует,
А небавом люди намалюють
Твій життєвий, істинний портрет!

* * *

Щодо закону
Ківалова-Колесніченка

Купаймо квіти слів
У росах серця і душі,
Щоб Мови рідний спів
Долав двомовні віражі.

Бо Мова споконвік –
Держави щит і меч,
Ростім її щомить
Зрадливцям всупереч.

Немов очей зіниці
Пульс Мови бережим –
Із мовної криниці
Росте державний дім!

2012 р.

* * *

Лежать сніги на вітах посірілих,
Створивши диво-казку в зимній день,
І тьохне серце, навіть в товстошкірих,
Що зайдуть в чарівних красот едем.

Ой, зимонько, красуне білорунна,
Тебе в ці миті славлю і люблю,
Бо ти хвилюєш серця ніжні струни,
Даруючи казкове рандеву.

Лежать сніги на вітах посірілих,
Немов вінчальна, мріяна фата,
Готуючи їх до цвітінь схмелілих,
Які примчать на весняних вустах...

1982 р.

* * *

Лицеміри – найгірші є друзі,
Їх елейність отрути сильніш.
Той хто їм довіряє і дружить,
Сам собі в спину кидає ніж...

Не дружить з тим, хто завжди вас хвалить,
Хто щомить зазирає вам в рот,
А відносьтесь до тих завжди схвально,
Хто хвалу несе без позолот!

2009 р.

* * *

Лиш в справжній Вірі і Любові,
Поступком світлим, чистим словом
Почуєш тихі божі кроки,
Які живуть в душі високій.

Лише себе в собі знайшовши,
Через розкаяння пройшовши,
Дорогу знайдеш і до Бога,
Осмысливши важкий путь, довгий...

Він тут, Він завжди поміж нами
В душі і серця чистім храмі,
Лише зумій Його зустріти
Любові ніжним дивоквітом!

1998 р.

* * *

Лише на секундочку здайся,
І миті твого життя кволі
Тебе занесуть в ліні стайню,
Укравши твої честь і волю...

І ти підневільним Пілатом
Життя своє згубиш безславно,
І стане для тебе лінь святом
Врочистим, щоденним, прегарним...

Ніколи в житті не здавайся,
Долай негаразди важезні,
Й розтане невдовзі бід айсберг,
Як будеш ти духом кремезний!

2009 р.

* * *

Лиш на себе надійся, людино,
І ніколи на долі стежках
З обіцянок не зріднюйся гримом, —
Вони нищать життєвий твій шлях.

Бо лиш ти себе знаєш найкраще,
Тож завжди довіряйся собі,
Не заводь стежку долі у хащі,
Не згубися в безликій юрбі...

Ти найперша й найкраща від роду,
Тож завжди поспішай уперед
Крізь невдачі і злу непогоду,
Кожну мить мчи на свій Еверест!

1997 р.

* * *

Лиш тоді на дорогах буття
Час і ми є достойні партнери,
Коли в русі проводим життя,
Пропагуючи честі манери.

Лиш тоді на дорогах життя
Ти доб'єшся попутного вітру,
Який спрагло веде в майбуття
Твою ауру сонячну, світлу.

Коли душу і серце сповна
Щиросердим чеснотам довіриш,
Як людиною будеш ти сам
Серед люду, який бува звіром...

2013 р.

* * *

Літак злітає проти вітру
І рухається уперед.
Людина лиш тоді розквітне,
Як свій збудує Еверест.

Свій Еверест любові й щастя,
Долаючи незгод вітри,
Щоденно несучи причастя
Під честі й совісті мотив.

Літак злітає проти вітру
І ти злетиш сам у собі,
Коли в себе не втратиш віру
І не загубишся в юрбі!

2009 р.

ЛІТО

Як же гарно у лузі квітучім блукати
Під гудіння джмелине, під жайвора спів,
І під літа мелодію дивну дрімати,
Впавши в лоно солодких, божественних снів.

Хто хоч мить не дрімав у пахкім луготрав'ї,
Кого жайвора спів влітку не чарував,
Той, напевно, безцільно прожив і безбарвно,
Бо він справжнього літа повіки не знав...

Срібний жайвора спів і джмелине гудіння,
Найсолодші реалії літнього дня,
Будуть жити у серці довічно, нетлінно,
Якщо в юності їх ти душею спізнав!

1994 р.

---

* * *

Любім життя, бо кожна мить безцінна,
Бо кожен день новий – дарунок із небес.
Шануймо і любім цей дар постійно,
Хай по стежках любові мчить його експрес!

Цінуймо кожен день, неначе він останній,
Бо ми не знаємо, коли настане це,
Як згасне подих наш і нас не стане,
Як проблиски життя втечуть навек з очей...

Любім життя, бо кожна мить безцінна,
Бо кожен день новий – дарунок із небес.
Вклоняймося йому щомить уклінно,
Неначе першій з найжаданіших принцес!

* * *

Любім небесний виднокіл
І в мить грози, і в сонця сяйві,
Любімо хмар злих частокіл, –
Їх врівень з сонцем величаймо.

Бо з митей цих ество життя
Складається щодня, щорічно,
Бо із природою злиття
Несе утіх непересічних.

Любімо магію небес,
Що душі і серця чарує,
І в цій красі любім себе,
Життю співаймо алілуя!

2007 р.

ЛЮБИМ СЕБЕ

Не розпикай себе, не їж себе,
Себе не самознищуй, друже, зроду,
Бо це успішно зроблять за тебе
Злі недруги при першій же нагоді!

Не критикуй себе, не дорікай
Собі самому хмурими думками,
А просто, часом, “дурника” вмикай
При зустрічі з чумними диваками!

Почуй себе, люби себе,
Собі самому стань найпершим другом,
І світла доля влюбитья в тебе,
А критикани згинуть недолугі!

2010 р.

* * *

Людина створена для праці,
Людина роджена творить:
Не ждімо від життя овацій,
А їх стараймось заслужить,

Поступками, а не словами,
Бо дія завжди вище слів,
Які брехливими роями,
Буває, жалять дужче бджіл...

Самі себе щомить творімо
У наполегливих трудах:
Оцінить всіх нас час незримий
Не по словах, а по ділах!

1998 р.

* * *

Людські поступки вище слів є завжди,
Бо слово і поступок не тотожні є:
Словами можна справдити неправду,
А дії і поступки – це людське лице!

Не будьмо блазнями життя ніколи,
Не продаваймо совісті фату.
Не станьмо зрадним перекотиполем,
Вклоняючись безчестя божеству.

Шануймо і цінуймо честь і совість,
Гаптуймо добротою білий світ,
Теплом душі пишімо долі повість,
Відкинувши з життя лихих днів гніт!

2002 р.

* * *

Людина, що не бачить зла,
Сама є злом, що світ руйнує:
Вона живе немов зола,
Якій вогонь злий аплодує...

Вдивляймося в обличчя злу,
Що в зародках живе між нами,
І знаймо істину одну, –
Підсніжник квітне над снігами!

1997 р.

* * *

Ми так розкидані далеко
В своїй же рідній Україні,
І живемо, немов амеби,
Купаючись в сліпій гордині...

Ми так розкидані душею
Від Заходу і аж до Сходу,
Блукаючи по зла алеях,
Де проросли мокшанські сходи...

Єднаймося, брати і сестри,
В одну сім'ю, в одну родину,
Щоби урешті-решт воскресла
Соборна, вільна Україна!

Щоб наших душ і серць єднання
Було по-справжньому глибинним,
Щоб ми спішили із зізнанням
В любові рідній Україні!

2020 р.

* * *

Моє серце закуте в кайдани,
Коли поруч блукають обмани.
Але завжди тріпоче від щастя,
Як до нього спішать на причастя.

Моє серце – палац весь прозорий,
І відкрите для чистого зору.
Але пильним стає враз на вході,
Як ступають на ганок заброді...

1981 р.

---

* * *

Минає день, минає ніч,
І ми минаємо між ними,
Упавши в прірву протиріч
Патьоками плачів нудними...

Забувши сонце і росу
Жагливо і подячно пити,
Стосунків людяних красу
Душевністю сердець творити.

Живімо в ритмах доброти,
Цінуючи величчя часу,
Бо час нестримно так біжить,
Що й не осмислиш це одразу...

2010 р.

* * *

Минувшини свідок, сучасності пам'ять,
Музейна світлиця подій і згадок,
Що линуть до нас з віковичних туманів,
Усе це історія – в нинішнє крок.

Сплелись в ній колись пережиті й прожиті
Прадавні і ближні віки та роки,
Які своєрідних подій колоритом
Влилися в русло тлінне часу ріки.

Шануймо минувшини світло і тіні,
Цілуймо духовні народу скарби,
Бо пам'ять – то є історична нетлінність,
Яку час нескорений не розгубив!

2002 р.

МОВИ РІДНОЇ ЦІЛЮЩЕ МОЛОКО

Як матінка любить дитя,
Як діти малі люблять матір,
Тобі, Україно моя,
В любові я мушу зізнатись!

Любов'ю до тебе горю,
Попри негаразди і чвари,
Що вроду паплюжать твою –
Свої і чужі яничари...

Державо кохана моя,
Моя Україно стражденна,
Повір, перша зброя твоя, –
Це Мова державна, священна!

Бо Мова, немов молоко,
Живе материнське, цілюще,
Держави підносить крило
На обрії вічності суцці!

9 листопада 1998 р.

* * *

Мово рідна, свіжа і смачна,
Тебе геть обчистили “лінгвісти”.
Утечи з прокрустового дна,
Щоби дух прабатьківський не скиснув.

Мово рідна, справжня і жива,
Словників ніяк не сторонися,
Щоб твої принадливі слова
Для нащадків наших збереглися!

1988 р.

* * *

Моя Батьківщина – Горинь,
І вічний, величний Дніпро.
Це ріки моїх поклонінь
Життєвих натхнень джерело.

З Горині, у Прип'ять, в Дніпро, –
До Києва в сяєві бань.
Вітчизно! Здіймись на крило,
В борні протирич не розтань.

Моя Батьківщина – Горинь,
І вічний, величний Дніпро.
Це ріки моїх поклонінь,
Життєвих натхнень джерело,

З якого наснаги ковтки
Щомить надпиваю, щоднини:
Дубровице, юності бриг,
Тебе я люблю і донині!

1993 р.

* * *

Материнська рідна Мова –
Плоть, коріння і основа –
Животворне Нації зерно.

Чужорідна, рабська мова
Бусурманським хитрим словом
Нас затагує в ярмо...

2002 р.

* * *

Мовчання, як і слово,
Теж має наслідки свої,
Тож знаймо, де й що мовить,
А де мовчанням обійтись...

Терпінням й добрим словом
Долаймо труднощі і гнів,
В думках живім здорових
Без непристойних дієслів.

Мовчання, як і слово,
Катує й любить водночас,
Тож мудрим при розмові
Хай буде завжди кожен з нас!

2004 р.

* * *

Мудрець – це не той, хто багато читає
Чи мудрі слова кожна мить промовляє.
Той справжній мудрець, хто знання й досвід спрагло
В життя пульс терпляче утілити прагне!

Бо мудрість – це розум, кмітливість й терплячість,
Які відкидають нестямну гарячість,
Що іноді долю безглуздо ламає,
Йдучи по життю, мов облудливий каїн...

Бо мудрість – це слово сердечне і чисте,
Якому є світлі думки сценаристом:
Ніколи й нікого не гань підлим словом,
Бо мудрим є той, хто в думках є здоровим!

2009 р.

* * *

Набутися разом хай Бог допоможе,
Набутися разом спішімо щомить,
П'ючи свят і буднів чесноти і грози,
Щоб згодом за втраченим сльози не лить...

Бо ми живемо не співмірно із честю,
Бо ми неспівзвучно з любов'ю живем:
Згубивши когось на життя перехрестях,
Зжинаємо згодом болючих втрат щем.

Набутися разом спішімо щомиті,
Набутися разом спішім все життя.
Втікаймо з відносин бездушної кліті,
Щоб згодом не мучитись у каяттях...

2010 р.

* * *

Найвищий бог земний – душевна правда,
Найперші ангели земні – добро і честь.
В житті лише із ними родичайся,
Щоб досягнути доленосних перехресть.

Бо лише чисті помисли і дії
Із божою любов'ю в серці і душі,
В життя утілять мрії і надії,
Попри нестримні грози часу і дощі.

Живімо завжди з правдою в вінчанні,
Мчачи на крилах честі і добра вперед,
І будьмо з милосердям у єднанні,
Зустрінувши страждань і болів силует.

1989 р.

* * *

Наодинці із небом,
В час незгод чи біди,
Залишатися треба
Й розглядати зірки.

І безмежжя небесне
Із роями зірок,
Наче ліки чудесні
Змінить настрій думок.

І притупиться горе,
Стихне біль і печаль,
Бо небес неозорість –
Це душевний шпиталь!

Наодинці із небом
Бути вдень чи вночі,
Май нагальну потребу –
В парі з ним помовчи...

1994 р.

* * *

Найліпшим звершником завжди
Є велич слова – рідна Мова,
Що крізь століття зрад й журби
Держави тіло й душу творить!

Купаймось в росах дивослів,
Які дарує рідна мова,
Бо світ ще й досі не створив
Сильніше щось від сили Слова!

2010 р.

* * *

Найкращий друг у мить зневіри – тиша,
Що обгортає ніжно зболені думки,
І мрії обнадійливо колише
На хвилях Духу й Віри божої ріки.

Найперший ворог наш – це гнів і заздрість,
Які прописку мають в серці і душі,
Руйнуючи святий життєвий празник,
Тягнувши честь і совість у ганьбищ дощі.

Радіймо світу чистими очима,
Душею й серцем несучи навкруг добро,
Бо лише позитивна, сонячна людина,
Де життя стежками з радісним чолом!

1997 р.

* * *

Нас премудрості життя
Інспектують на логічність,
Лиш не всяк в серцебиття
Заплітає честь і гідність.

Хай пульс честі і добра
З нас Людину справжню творить,
Щоби кожен шлях обрав
До висот, де щастя зорі!

Хай премудрості життя
Нам завжди на благо служать,
Щоб думок серцебиття
Не було до зла байдужим!

1987 р.

* * *

На сьомий дах Неба, в світі позахмарні,
Веде мене з юності доля і карма,
Бо я не умію без Неба літати,
Бо просинь небесна дарує крилатість

Душі й серцю мріяю, високим і чистим,
Вкладати життя плин у сонячну пісню!
Та сьомий дах Неба не всім є підвладний,
Бо совість і честь лиш для сильних є звабні!

Купаймось усі в доброті й честі мріях,
Бо мріяння щирі дарують надію
На чисте і світле омріяне завтра,
Якого з нас кожен без сумніву вартий!

1994 р.

* * *

Наші мислі і дії формує оточення:
З ким ведешся – такий і думок маєш плин.
Утікай чимскоріш від блюзнірів і збоченців,
Які бризкають жовцю тобі навздогін!

Якнайдалі від себе жени ненависників,
Які в спину плюються ядучим слівцем,
І щомиті роби на життя стежках висновки, –
Чи амебою бути, чи долі творцем!

Всім нам Всесвіт дає сонцесяйне призначення
Бути в діях і мислях духовним співцем.
І немає ніколи, довічно пробачення,
Якщо ти по життю йдеш бездушним слівцем!

1998 р.

* * *

Не біймось самотності, біймось зневіри:
Самотність – бар'єр від людській шкірі звірів.
Купаймося часом в самотності хвилях,
Щоб ввись на надії злітати вітрилах!

Хай світла надія на краще майбутнє
Нас вирве з мелодій самотньої лютні
І знову поверне в русло спілкування
Душі й серця чисті, святі поривання!

Тож іноді, друзі, любімо самотність,
Лише не створім з самоти меч Дамоклів,
Що буде постійно над нами висіти:
Щоб цього не сталось – життя полюбіте!

2010 р.

* * *

Не біймось вітру, хай цілує
І пестить, може, й грубо, нас,
А біймось тих, хто зле жартує
І має нас лиш про запас...

Бо вітер – від природи благо,
Хоча буває і лихим:
Від нього втримать рівновагу
Простіш, ніж від словесних зим,

Які нас боляче катують,
Сильніш, буває, від вітрів:
Співаймо вітру алілуя,
Щоб дарував натхнення крил!

2010 р.

* * *

Не будьмо зверхніми ніколи
І в спілкуванні, і в поступках,
Бо десь і нас на видноколі
Жде безсердечна м'ясорубка –

Гидка, пихата і паскудна,
Яка стосило нам віддячить
За марнославство і облудність,
За пульс нахабності гарячий.

Не будьмо зверхніми ніколи,
Як до людей, так і до Бога,
А сіймо доброти глаголи
На струджених життя дорогах!

2002 р.

* * *

Не витираймо ні об кого ноги,
Ні при яких обставинах, ніколи,
Бо з часом так зведе життя дороги,
Що сам впадеш під інші ноги кволим...

Тож пам'ятаймо бумеранга принцип,
Який колись віддячує по повній,
Люб'язно зводячи з життям у клінці,
Даруючи назад гріхів рій сповна!

Не витираймо ні об кого ноги,
Бо завтра можуть витерти об тебе,
Й ніхто не буде чути серця стогін,
Що рватиметься в відчаї до неба...

2008 р.

---

* * *

Не в обрядах віри суть, –
Це для Бога зайве.
Суть – коли в серцях несуть
Честь і совість завше!

Суть – коли живе добром
Кожний порух думки,
І, не дружачи зі злом,
По життю йде струнко.

Коли дихаєш добром
У ділах і справах,
То це вище словоформ,
Які Бога славлять.

Тож у справах і ділах
Чистим будь й порядним,
Бо добро лиш на словах –
Це обряд незграбний!

2009 р.

* * *

Невдачі і поразки,
Брехня у правди масках,
Призупиняють казку
Про світ добра і ласки.

Але крізь зло пройшовши,
Ми стаємо сильніші.
Невдач здолавши товщу,
До перемог шлях пишем!

2008 р.

* * *

Не впускай в душу осінь,
Хай в ній весни живуть:
З нею жодних відносин
Не заводь ані чуть.

Бо ця подруга жвава
Вмить окрутить тебе,
І в обіймах зухвалих
Долу схилить хребет...

Не впускай в душу осінь
Ані чуть, ані мить,
Бо в п'янкях весен млості
У стократ ліпше жить!

2010 р.

* * *

Не гніваймось ніколи на батьків,
І не гнівім їх словом і поступком,
Бо світ людей рідніших не створив,
Ніж мама й тато – голуб і голубка.

Вони вогонь життя вселили в нас,
Даруючи шанс чесно й гідно жити.
Тож в серці їх носімо повсякчас,
Добра стежками ідучи по світу.

Не забуваймо про своїх батьків, –
Найближчих і найперших на цім світі.
Даруймо їм частіш любовних слів,
Щоб їх серця були теплом зігріті!

2003 р.

* * *

Не даваймо думкам закипіти,
Ні в ненависті, ані у зlobі,
Научаймо в любові їх жити,
Уникаючи душ вузьколюбих...

Бережімо думки в супокoї,
Їм даруючи самовладання.
Хай в душі й серця передпокої
Спіють чисті і щирі бажання.

Бо лиш промінь думок сонцесяйних
Душу й серце боронить від люті,
Очищає життєвості стайні
Від провин, ведучи до покути!

1998 р.

* * *

Не дивися в дзеркала років,
Не клей щастя із друзок незлагод,
А сій світлих з дзеркал душі слів,
І пиши життя радісну сагу!

Бо дзеркала душі вічні є,
Бо дзеркала душі пломеніють,
Коли світлих думок солов'єм
Вищечечують сонячні мрії!

Тож освячуй дзеркала душі
Кожним подихом слів і учинків,
Щоб життя пульс щомиті спішив,
Мов уперш на любові стежинки!

2004 р.

* * *

Не живімо чужими думками,
Їх в сценарій життя уписавши,
А пливім завше долі човнами,
Що осмолені є духом правди.

Бо човни долі швидко потонуть
Опинившись в озерах півправди:
Ми самі себе в безвість схороним,
Як довіримося мислям негарним...

Бережімо життя пульс щомиті,
Бо із нього формується доля:
Будьмо завжди думками омиті,
У яких честь на перших є ролях!

Лише правди і совісті човен,
Що осмолений є духом честі,
Попри чвари повік не потоне
На тернистих життя перехрестях!

2014 р.

* * *

Не журися безпричинно
Від надуманих проблем,
Скинь із мислей павутиння,
Що приносить серцю щем

Від уявних негараздів,
Що надумав сам собі.
Будь завжди, мов справжній газда
З маячнею в боротьбі!

1993 р.

* * *

Не живи в ілюзіях майбутнього,
Не живи в минулого страхах,
А добийся сьогодення путнього,
І будуй настійно в завтра шлях!

Бо лише невтомна праця створює
У прийдешнє сонячні мости,
Де серця і душі неупокорені
Досягають гідної мети!

Тож усе життя витворюй сам себе
Без ілюзій мрійних і оман,
І здіймаючись до божих піднебесь
Зборуй буднів грози і туман!

2010 р.

* * *

Незабаром весна,
Я вже це відчуваю,
Наяву та у снах
Дух її надпиваю,

Який щебетом птиць
Чи то променем сонця,
Все частіше летить
В привідкрите віконце.

Незабаром весна
Буйноквіттям воскресне
І занурить сповна
Мене в рай свій чудесний!

лютий 2019 р.

* * *

Не згуби в трудах й клопотах душу,
Не згуби в метушні сам себе,
Бо сумбур в діях може розрушити
Надто бурної вдачі хребет.

Не трудися аж до отупіння,
Бо загубиш і те, що вже є.
Тож нехай своєчасне прозріння
Спинить зайве завзяття твоє!

Бо надмірна активність у справах
Мостить настрій у втоми гніздо,
Де натхнення занадто яскраве
Сріблить загодя долі крило...

1998 р.

* * *

Неймовірною спекою серпень
Обціловує літа чоло,
І на осінь схвильовано верне
В черговий раз життєве крило.

Милий серпню, гарячий і душний,
Не купай у задусі думки:
Будь хоч іноді великодушним,
Шли дощів благодатні хмарки.

Лиш з душі не вивітрюй дух сонця,
Бо без сонця душа – хмурий дощ...
Хай частіше на долі долоньці
Сяє усміх твій крізь буднів товщ!

2019 р.

* * *

Не кидаймось словами в мить образ,
Бо піна слів кохання сонце губить,
Бо слів дошкульних і пекучих парафраз
Веде любові спраглий пульс до згуби...

Не кидаймось словами в мить признань,
Якщо вони не йдуть з душі і серця,
Бо слів пустих нещирих балаган
Із часом гіркотою відізветься...

Завжди купаймо в щирості слова,
Які ось-ось злетіти з вуст готові,
Щоб згодом не боліла голова
За гріх думок, що випурхнули словом!

2004 р.

* * *

Не копірсайтесь у чужих гріхах,
Своїх прогрішень ставши панібратом,
Бо і на ваших долі віражах
Біда також змінити може свято.

Не копірсайтесь у чужих ділах,
Які добром, можливо, не зігріті,
А йдіть достойно по життя стежках,
Стараючись навкружних обігріти.

Не копірсайтесь у чужім житті,
Свого життя не змігши збудувати,
А вибирайтесь на добра путі,
Своє майбутнє творячи завзято!

1999 р.

* * *

Немає усього, що хоче,
Людина жодна на Землі,
Хоча багато є охочих
В пишнот пірнути киселі.

І плавати у цих розкошах,
Яких не кожен заслужив:
Лише трудом здобуті гроші
Дають душі наснаги крил.

Люби весь світ й себе самого,
І все, що маєш, возлюби:
Носи в душі і в серці Бога,
Цінуй духовності скарби!

І якщо світ увесь полюбиш,
То стане світ весь теж твоїм,
Бо всі, хто обопільно любить,
Достойні на багатий дім!

2001 р.

* * *

Не обманюй себе, рідних й близьких,
Бо обман – це по совісті тризна.
Не обманюй ніколи, нікого,
Бо обмани приносять тривогу...

Бо сумління не любить обманів,
Що несуть тобі й ближньому рани.
Тож завжди честь і совість цінуймо,
І себе й ближніх щиро шануймо!

2008 р.

* * *

Не можна бути добрим для усіх,
 Не можна кожній “тварі” догодити:
 Добро – це добродушний серця сміх,
 Який життю дарує щастя жити!

Не можна бути добрим для усіх,
 Бо доброта для кожного своя є...
 Бо добрим бути для усіх – то гріх,
 Який колись в реальність повертає!

Не станьмо і не будьмо добряком,
 Який безчестю інших потурає,
 А будьмо доброчесним співаком,
 Який життя чеснотам гімн співає!

2001 р.

* * *

Не оманой себе, не пірнай в світ ілюзій,
 А натхненно й завзято щоденно трудись:
 Запроси сам до себе СЕБЕ в щирі друзі,
 Лише з Его в собі ти підіймешся ввись!

Тільки в Его себе понадміру не вкутуй,
 А душі й тіла примхи внормовуй щораз,
 Повсякчасно тримайся із совістю вкупі,
 І відчуєш солодкий життя парафраз!

Лише вільна душа в працелюбному тілі
 П'є реальності світу без глупих оман,
 І уперто долає буття заметілі,
 Бо у неї з життям пожиттєвий роман!

1997 р.

* * *

Не очікуй добра від лукавих і злих,
Не очікуй любов від душею пустих,
А даруй попри все доброту і любов,
Бо любов і добро – це основа основ!

Не очікуй багатства, мов манни з небес,
Бо багатим є той, хто в трудах спраглих весь.
Не очікуй поблажок на долі шляхах,
А з любові й добра в майбуття ладь свій шлях!

Не очікуй, що хтось приголубить тебе
І на щастя вершину вперед поведе,
А будь впевненим завжди, шануй сам себе,
І молись в щасті й горі до божих небес!

Хто в трудах і в натхненні щоденно живе,
Той себе сам на щастя вершину веде!

* * *

Не падай повік при незгодах,
Що бурями рвуть пульс життя,
Збиваючи з ритму днів подих,
Думки ведучи в сум'яття.

Не падай повік духом ницьма,
А твердо стояти умій,
Щоби негараздів злих відьма
Характер не здужала твій!

Бо лиш втрапиш самовладання,
Упавши характером ниць,
Довершиш у прірву сповзання,
Де щастя не чутимеш клич...

1997 р.

---

* * *

Не прагнуть неuki читати,
Не хочуть мислити вони,
Тож виростають не Сократи,
А геть безмозкі барани.

Навчайся, друже, щохвилини,
І все життя в повазі будь
До непорочної святині,
Якою є навчання суть.

Бо хто читати не уміє,
Живе даремно на Землі,
Бо лиш знання дають надію
Не вбїгти в стадо баранів!

1998 р.

* * *

Нерви завжди потребують лоскотання
Вчасним поринанням в лоно мандрування
У світи нові, далекі і незнані,
Щоб струна їх натяглася аж до грані!

Щоб незвідані краї дарили радість,
У нових красот занурюючи святість!
Щоб душа і серце збуджено співали,
І стривоженість із нервів геть зганяли!

Своєчасно полоскаймо нерви в мандрах,
Їх відновлюючи в непідробних мантрах,
Що жива природа нам дарує мило,
Знов оновлюючи духу й нервів крила!

2010 р.

* * *

Не розмовляй із жабою про море,
А з куркою не мов про небеса.
Перед негідником не будь прозорим,
Мов кришталева вранішня роса...

Будь в злагоді із совістю і честю,
Потверджуючи ділом словеса,
Щоби завжди на долі перехрестях
Лишалась доброчесності краса!

Стосунків пульс – то є складнюща штука:
Стрічаються ягнята і вовки.
А плин життя – то ціла є наука,
Що виживати вчить серед круків!

1998 р.

* * *

Не сварілось ніколи
Без причин і з причин,
Бо сварок' частоколи
Плодять злості зачін.

Не сварілось, а краще
Діалогів ключем,
Закриваймо злу пащу
Перед світу лицем.

Не сварілось ніколи,
Бо сварки́ – це біда:
Діалогів смаколик
Буде всім хай суддя!

2005 р.

* * *

Не смій, Україно моя,
Забути свою щирю славу!
Підступним не смій ворогам
Віддати себе на поталу...

Не смій свої гордість і стан
Продать москалям на утіху,
Хай славних твоїх століть храм
Руйнує москальщини пиху.

Не смій, рідна Ненько моя,
Чужих і своїх геростратів
Звести на престол майбуття,
Де ворог вбачається братом...

Не смій, не зігнись, не впади
У час цей жорстокий, продажний:
Знай – перший з твоїх ворогів,
Це наших думок легковажність!

Любив і люблю кожному мить
Тебе, Україно стражденна,
Бо ти крізь наругу століть
Не втратила гордості гени!

2014 р.

* * *

Невже ми є лиш онімілі часу свідки,
Невже не пам'ятаємо: хто ми і звідки?!
Чому крізь час, спекотний і зрадливий,
Не виллємо на ворога відплати зливу
Й не скинемо його у прірву забуття,
Щоб вільною постала нація моя!

1992 р.

* * *

Не соромся помилку признати,
Не соромся добро віддавати,
А соромся приниженим бути,
Несучи гріх й облуду між люди.

Не соромся життя поважати
Вбігши в цей світ із отчої хати,
А соромся думок недолугих,
Що народжують підлих дій хугу...

Не соромся на світі цім жити
Життєстверджуючим сонцеквітом,
Що несе честь і совість в життя,
Бо без цього нема майбуття!

2002 р.

* * *

Не створюй сам собі проблем
На перехрестях часу,
Бо сплотиш сонмище дилем,
Що запал твій погасять...

Рости себе в собі щодень,
Лиш не знецінюй інших.
Даруй для них своїх натхнень,
Щоб теж зросли не гірші!

Будь щиросердим по життю
У діях, думці, слові,
І визнаєш істину просту –
Життя сенс є в любові!.

2010 р.

* * *

Не треба шукати десь дива,
Бо диво – це наше життя:
Тож будьмо щоденно щасливі,
Крокуючи у майбуття!

Бо диво – це кожна хвилинка,
Яку нам дарує Господь,
Тож будьмо щасливі щоднини,
Шануючи днів небозвод!

Цінуймо життя дні і миті,
Які не всім доля дає:
Шануймо зозулі спів світлий,
Яка нам років пульс кує!

2010 р.

* * *

Не хмурся, мов небо на дощ,
Коли негаразди обсядуть.
Трудися до стертих підошв,
Йдучи до мети без огляду!

Бо дощ неодмінно пройде
І сонце пульс буднів осяє,
Знов радість на серце впаде,
І ти солов'єм заспіваєш!

Бо все – тимчасове в житті,
І навіть життя тимчасове.
Щомиті живи в боротьбі,
І будь завше духом здоровим!

2010 р.

* * *

Не худійте, дівчиноньки,
Щоб здував вас вітер,
Будьте пишними, мов сонце
На життя орбітах.

Щоб вночі зумів знайти вас,
А вдень – не згубити,
Чоловічок любий ваш, –
Вшир лиш не ростіть ви!

Будьте в злагоді з думками,
Що формують тіло,
Полюбіть свої же грами, –
Жити щоб хотілось!

Не худійте, дівчиноньки,
А життя любіте:
Всі ви на життя долоньці
Є прекрасним квітом!

1998 р.

* * *

Не забуваймо про майбутнє,
Як творимо сучасність кожним днем.
Не залітаймо в мить життя мов трутні,
Нехай серця горять святим вогнем.

Вогнем любові до Вітчизни-неньки,
Ненависті вогнем до ворогів.
Не забуваймо про батьків стареньких,
Щоб совість спочивала в лоні снів!

2004 р.

* * *

Не чекай змін в житті склавши руки, –
Так ніколи не прийдуть вони.
Лише взявши життя на поруки,
Допливуть до мети мрій човни.

Лише в праці трудній і щоденній
Весла долі гартують себе
І пливуть крізь шал штормів натхненно,
Хай неспішно, але уперед!

Не чекай змін в житті склавши руки,
Бо не любить лінивців життя.
Лиш в настійних трудах серця стукіт
Задоволень несе відчуття!

1994 р.

Не шліть нікого на “три букви”...

Не шліть нікого геть, подалі,
І не робіть цього надалі.
Тим паче в згадках про минуле,
Яке давно вже промайнуло.

Живіть в обнімку з сьогодніням,
Купаючись в житті натхненно,
Умить з минулим попрощавшись,
З теперішнім днем привітавшись!

Не шліть нікого і ніколи
На слів із трьох букв частоколи,
Бо глупе слово має здатність
Вертатись в попередню власність...

* * *

Не шукай авторитетів у житті:
Сам для себе сонцесяйним будь щомить!
Будь змістовним й щирим в справах і ділах,
І збудуєш до авторитету шлях!

Поважати будуть всі навкруг тебе,
Як в собі самому знайдеш сам себе.
Тож трудися серцем і душею сам,
Щоби шанували твій життєвий храм!

Лиш не довіряйся ніколи на всі «сто»,
Бо є безліч бур'яну серед квіток,
Які поруч йдуть з тобою по життю
І рій негараздів у буття несуть...

Не шукай авторитетів у житті,
Сам для себе для початку стань таким!

1994 р.

* * *

Не будуймо Україну із калини,
Бо її суть – нами ще незрима.
Побудуймо Україну із любові,
Щоб весь рід купався в ріднім слові.
Щоб її крізь часу канчуки
Не клювали вже свої круки...

2005 р.

* * *

Не шукай шлях до помсти за жодних обставин,
На образі образою не відкликайся.
Не здавай честь і совість повік у заставу,
А здоровий глузд завше у друзях тримай!

Лиш тоді прийде в душу божественний спокій,
Як навчишся любити самого себе,
Як думки заживуть на орбіті високій
Сонцесяйних і чистих правічних небес!

Лише труд над собою, важкий і щоденний,
Труд над внутрішнім світлом свого єства,
Допоможе зажити святочно й натхненно,
Не звернувши у прірву курс долі човна!

2009 р.

* * *

Ніколи і нічого не просить
На сторінках життя у перехожих:
Спочатку жити на цім світі заслужить
Натхненням і трудом на долі ложі.

Лиш досягнувши справдешніх висот,
Ви зрозумієте буття спітніле:
Даремно не діждатися щедрот,
Свого життя увись не знявши крила!

Тож, милі друзі, лиш одне просить,
Щомить, щодня, увічливо у Бога:
“Дозволь, Владико, за життя надпить
Смак щастя, попри болі і тривоги!”

1998 р.

* * *

Ніколи не вгадаєш, як ходити
По цій землі, де поруч ворог й друг,
Як правильно на цьому світі жити,
Коли тебе за правду й честь зітнуть...

Зітнуть безжально, навіть безсоромно
В ненависті зіпрілий порошок,
Де не цінується достоїнство і скромність,
Де світ зростає з підлості бруньок...

Ніколи не вгадаєш, як ходити
По цій землі, де поруч ворог й друг,
Та попри все собою будь завжди Ти,
Долаючи злий сатанинський дух!

2010 р.

* * *

Ніхто не відає, що жде на небесах
Твою сполохану, самотню душу.
Що переважить на небесних терезах, –
Чи ріки доброти, чи зла калюжі,

Які творив ти на земних шляхах щодень,
Чи то умисно, а чи несвідомо.
Чи заслужив ти на божественний едем,
Лише одному Господу відомо!

Тому живи сумлінно кожному мить життя,
Йдучи стежками совісті і честі,
Щоб не купалася душа у каяттях,
Злетівши на небесне перехрестя!

2007 р.

---

* * *

Ображаються злі і пихаті,
І тупі ображаються теж, –
Ті, які на життя циферблаті
Не уміють звести щастя веж.

Дай їм, Боже, мудрішими стати
І збороти пихатість і зло,
І добром світ увесь пригощати,
Щоби щастя для всіх розцвіло!

1993 р.

* * *

Ой, скільки тої осені й зими,
Якщо весна живе щомить у серці,
Якщо весни квітчасті килими
Не зволиш з книги пам'яті зітерти...

О, скільки весен ще чекає тих,
Хто серцем і душею спрагло квітне,
Й не дивлячись на згірклий часу сніг,
Живе у подихах весни вагітних.

Я завш крізь осінь й зими до весни
Цнотливим першоцвітом поспішаю,
І всім крізь часу чвари й полини
Такого ж настрою повік бажаю!

Бо хто весною дихає й живе,
Той з вічністю щомить товаришує,
Бо весен пульс ніколи не помре
В серцях, що піють веснам алілуя!

2013 р.

* * *

О, вибачте, поезіє і часе,
За пилу шар на аркушах паперу,
Які рядками я колись прикрасив,
Розливши в них любов і славу ері.

Тій ері, що мене кохала й біла,
Хоч болі також заслужити треба,
Бо скрита в них така велика сила,
Яку лиш світлим душам сіє небо.

Спасибі вам, поезіє і часе,
За дозвіл увійти крізь чисті двері
В країну сонцесяйного Парнасу,
Де гострить крила волелюбність ери.

1997 р.

* * *

Осінь кидає листя наліво й направо,
Розсіває безжально років дивоплин,
Який долю купає в дощах і загравах,
Залишаючи з часом один на один...

І цей шерех листви і років лопотіння,
В душі й серці малюють незгасні чуття,
Які поруч ідуть наяву й сновидіннях,
Мов сяйливі моменти святого життя.

Зупинись, мила осене, на півдорозі,
Не веди крила долі в незвіданий край,
Бо я хочу побути весни подорожнім,
Де любов'ю окрашений днів небокрай

2009 р.

* * *

Ось знов золотий сонця промінь
Народжує день черговий:
Комусь він здається святковим,
Комусь, – мов сполоханий звір...

Та кожна душа трепетливо
Нового очікує дня,
Щоб ранок надпити цнотливий,
Що Сонця дарує горня.

Ще безліч цих днів розсвітання
Душі й серця прагне розвій,
Щоб сонця цілющі ласкання
Купали в патетиці мрій.

Щоб диск сонцесяйний щоденно
Душі й серця збурював кров,
Щоб мрії життя сокровенні
До сонця тягнулися знов!

1997 р.

* * *

Ось важезні хмари,
Що дощем набрякли,
Наче долі чвари
Сіють з неба краплі.

Спину гнуть додолу,
Вороном на плечі,
Та життя, мов коло, –
Жайвір вже щебече!

* * *

Ось і відлетіли серпня спрагли крила,
І вже осінь завтра ступить на поріг.
Божечку рідненький, дай усім нам сили
Не зійти безвольно з праведних доріг.

Хай зима, що змінить осені вітрила,
Не зморозить наші мислі і слова,
Щоб душа і серце на любові крилах
Совісті і честі піднімали стяг!

Бо лиш світлосянні помисли сердечні
Не дозволять серцю згинуту в п'їтьмі,
І зійти в болото мислей суперечних,
Де думками правлять шельми і відьми...

Ось і відлетіли серпня спрагли крила,
І вже осінь завтра ступить на поріг.
На один рік всі ми раптом побідніли,
Не пустім лиш в серце відчай на нічліг!

2001 р.

* * *

О, Боже милий, всемогутній,
Небес Володарю й Землі,
Підтримай тих, хто навіть в скруті
Підносить ввись життя щаблі.

Даруй їм іскорку надії
На долі світлу круговерть,
Щоб серце дням новим раділо,
І дух молів зневіру в дерть!

1992 р.

* * *

Пахне осінню з кожним днем більше
Збагрянілий навколишній світ,
Обсідають дощі все частіше
Схолоднілого сонця софіт.

В меланхолії дум нерозважних
Спочиває печальна душа,
Та приходить раптово, мов празник,
Баболітня святочна краса.

І міняє нудьгу на завзяття,
Ростить крила наснаги увись:
Павутинок сріблястих розп'яття
В поцілунках із сонцем злились.

Не спіши, доле, в осінь багряну,
Павутинки на скроні не сій,
Бо і досі я веснами п'яний,
Що в душі прижилися моїй!

2009 р.

* * *

Прокинувся уранці
І швидко в день біжу,
Сув'язь протуберанців
Очима хутко жну.

І кліпають повіки,
Чи правда, а чи сон:
Біжать на сонці ріки,
Мов вічності вогонь!

1983 р.

* * *

Перімо, відпираймо душі
Від суєти мирської і образ,
Які безжалісно нас крушать,
Принижуючи нашу суть щораз.

Перімо, відмиваймо душі
Від бруду часу, фальші і олжі,
Від усього, що їх зле душить,
Що є з народження для нас чужим.

В любистку доброти й любові
Купаймо свої душі повсякчас,
Окрилюючи Всесвіт Словом
Преширим, щоби дух добра не згас!

1998 р.

* * *

П'є кожен з нас на цій Землі
Свою терпку життєву чашу,
Яку нам сам Господь вділив,
Уливши в неї долю нашу.

І п'ятдесят на п'ятдесят
Від нас залежить доля й Бога:
Зі славних буднів й світлих свят
Мостімо їй в майбуть дорогу!

Співавтором із Богом є
Своєї долі кожен суцый:
Лиш Воля й Дух в цю чашу лє
Співмірно з Богом долі згусток!

1997 р.

* * *

Підлість не лікується, зятяте,
Якщо хтось цього іще не знає.
Зроду не було й нема гарантій,
Що із часом десь вона зникає...

Якщо є в характері чиємусь
Підлості притаєної риси,
То вона щомить, немов гієна,
Може вгризтися мерзотним списом...

Підлості гидотна особливість
Притаманна ницим і убогим,
Що свої не виростили крила,
Не знайшли життя свою дорогу.

2001 р.

Плач Землі...

А я давно уже молюсь і плачу,
Марніє тіло від спустошення моє,
Але достукатись до вас, одначе,
Не можу, – тож лишився мору аргумент...

Господар мій Небесний так і зробить,
Якщо не спинитесь нужденні й багаті
Мені бездумно і бездушно шкодить,
Весь світ, а не свої провини клянучи...

Спинися впертий, очманілий люде,
Господь тобі дає протверезіння шанс:
Очисть свій дух, бо ти його спаскудив,
Ввійди із Всесвітом у мирний резонанс!

28.03.20 р.

* * *

Повертайся до входу, шукаючи вихід
Із любої біди, з будь-якого тертя,
Що незручність тобі завдають хоча б крихту
На тернистих від роду дорогах життя.

Попри біди й незгоди тримайся високих
Сподівань і вершин сонцесяйних думок,
У діяннях і справах злітай наче сокіл
На орбіту щасливих і вільних зірок!

Бо ніхто, окрім тебе, не знайде шлях прáвий
До життя розуміння і смислу його,
Бо лиш чисті і праведні серця октави
Приведуть пульс життя на шляхи перемог!

2009 р.

* * *

По колючій стерні сьогодення
Мчить життя подих сповнений мрій,
Несучи увись долі знамено,
Попри часу підступний пирій...

Коли кожен з нас стане на ноги,
До небес свій піднявши хребет,
Тоді прийде від Бога підмога,
І ми вижнемо зрад очерет!

Піднімаймося, друзі, на ноги,
Виправляймо держави хребет,
Який молиться блудному богу,
Що з мокшанських іде перехресть...

2014 р.

* * *

Помирає надія без віри й любові,
 Помирає її пульс без щирого слова,
 Що уміє життя обігріти й зцілити,
 І попри негаразди дарує шанс жити!

Помирає надія в депресію вбїгши,
 Без підтримки найближчих на дно буднів злігши...
 Тож завжди пульс життя попри всі безнадії
 Повсякчасно, щомиті до сонця тягнімо!

Помирає надія, коли серця пуста
 Відпускає душі пульс в захмарну відпустку,
 Де душі й серця мрія зі скепсисом б'ється,
 І думок безнадія з безвір'я прядеться...

Не прядім безнадію в життя пульс ніколи,
 Виставляючи настрій на днів видноколо,
 Де із вас можуть підло і зле познушатись, –
 Не виносьте свій настрій на радість пілатам!

1994 р.

* * *

Поезія, мій гріх нетлінний,
 У серці з юності живе,
 Струмочком слів звучить невпинно,
 Крізь сні у майбуття зове.

То соколом злітає стрімко,
 То чайкою летить в пітьмі,
 Та завжди з трепетом в обнімку
 За ніжність упаде грудьми.

1990 р.

* * *

Полюби себе серцем й душею
І уваги на жовч не звертай,
Яку ллють навкруги фарисеї,
Несучи в життя зло і роздрай...

Полюби сам себе зроду-віку,
Свої душу і серце шануй,
Бо до себе любов – це мов ліки,
Лише сам себе не зацілуй...

Той, хто любить себе і шанує,
Хто ціну справжню знає собі,
Той співає життю алілуя,
Не купаючи інших в ганьбі!

2003 р.

* * *

Породичався вересня дух з літом,
Не відпускає літньої снаги:
Жоржини, хризантеми й айстри квітнуть,
Мільйоном сонць сіяють навкруги.

І ця осіння, неймовірна казка,
Дарує пристрасть серцю і душі,
Тріпоче в грудях, мов співоча пташка,
Летить до весен в згадок метушні.

Бо все живе крізь літо, осінь й зими,
Чекає життєдайних весен шал,
Які дарують живодайний стимул,
Попри років минулих сум і жаль...

* * *

Прокидаймось із духовних снів нарешті, друзі,
І ступаймо на стежки любові і добра.
Будьмо неупинно з честю й совістю в союзі,
Доброчесно несучи життя моральний стяг!

Добрий ранок і день добрий говорім частіше,
І бажаймо ночі доброї прещиро теж,
Бо чим наші побажання і слова чистіші,
Тим стає світлішим і добрішим світ увесь!

Прокидаймось із духовних снів нарешті, друзі,
І ступаймо на стежки любові і добра.
Будьмо неупинно з честю й совістю в союзі,
Доброчесно несучи життя моральний стяг!

Добрий ранок і день добрий говорім частіше,
Щиро люблячи щомиті наокольний світ,
Будьмо у своїх поступках і ділах мудріші,
За слова свої і дії несучи одвіт!

2015 р.

* * *

Поезії душевний рай
Будує серця небокрай,
Що вени розриває навпіл,
Надпивши часу міокардів.

Цей рай не кожному дається,
Тому час іноді сміється
Над тим, хто біг днів таємниче
Щоніч в рядків гаптує крицю.

1986 р.

* * *

Правічна магія озорених небес
З думок зганяє вітер холоднечі,
І загортає настрої в мантию слівес,
Що мчать у вірш попри буття хуртечі.

Казкова магія озорених небес
Лоскоче очі таємничим блиском,
В безмежжі розчиняє сірих буднів стрес,
Зове фантазії у мрій колиску.

До себе вабить, знаджує Чумацький Шлях,
Що небеса озорує велично,
І розчиняє сльози й біль земний в очах,
Сіянням зір освячує обличчя!

1997 р.

Пуйлу

Недолуге Пуйло,
Маразматик плішивий,
Уже часу кайло,
Тобі риє могилу!

Не зогледишся навіть,
Як ця часу мотика,
Всадить світу ненависть
В твою збрехану пику!

Недолуге Пуйло,
Маразматик безмозкий,
Уже світу облом
На твій гріб струже дошки!

Листопад 2018 р.

---

* * *

Радійте люди, співайте дзвони,
До нас величне свято йде:
Ось-ось нам вручать жаданий Томос,
І “третій Рим” ущент паде!

Нарешті наша помісна церква
Державомовно розцвіте,
І кожне чисте і щире серце
Зіллється в радості з Творцем!

Радійте люди, співайте дзвони,
До нас величне свято йде:
Ось-ось нам вручать жаданий Томос,
Бо правду бачить Бог з небес!

14.12.18 р.

* * *

Роздмухались вітри варгаті,
Несуть хмариння череду.
Поривчасто, злодійкувато
Гучну мелодію ведуть.

То свищать зле, то примовкають,
Хмаринню даючи спочин.
І лиш вони доконче знають,
Чи принесуть дощів почин...

Але дощу не всякий прагне:
Хтось зачекався, хтось не жде.
Для перших стане дощ, мов празник,
Для других сумом упаде...

2013 р.

Різдвяна молитва до ангелів божих

Іде по вулицях “заасфальтованих”
Юрба, державою уцент згвалтована.
Сміються ліхтарі Зе-камуфльовані
З блідих ерзац облич “турбо” муштрованих...

Щезає геть держави ідентичність,
Відвагу поганьбивши і величність.
Запроданців героями малює
Гниле, продажне теле-алілуя...

Куди ж ти котишся, державо, зупинися,
Зірви із мізків всепродажне зелен-листя.
До ідентичності своєї повернися,
Святим захисникам-героям поклонися!

Прохаю щиро Вас, ангелики різдвяні,
Зженить зелене зло з державницької стайні,
Щоб не жила сліпа юрба в самоомані,
А в Націю зросла у щирому єднанні!

07.01.20 р.

* * *

Розмовляю із квітами,
Як з живими істотами.
Ці розмови є ліками,
Що руйнують днів клопоти.

Розмовляю із квітами,
Душу в них пеленаю.
Ніжних слів дивоцвітом
У рядки заплітаюсь.

1987 р.

* * *

Свободи і єдності крила –
Здобуток відважних і чистих
Сердець, що в борні не зотліли,
Що йдуть до звитяг без користі,
А з вірою в праведне діло!

Цінуймо й шануймо високість
Сердець й душ свободолюбивих,
Що попри зла й підлості кроки
Безмозких людців юридивих,
Стяг честі тримають високо!

Свобода і гідність – надбання,
Що потом і кров'ю дається
Святих душ й сердець пориванням
В смертельних, убивчивих герцях,
За долю Вітчизни в змаганнях!

Свободи і гідності крила –
Це Нації дух нескоримий!

2019 р.

* * *

Схмелілі клаптики душі
У вірші мчать рядками,
Які крізь буднів міражі
Згадок малюють храми.

У чані відгорілих літ,
Крізь часу зрадні чати,
Думок благоговійний квіт
Сміється, а то плаче...

1985 р.

* * *

Свій в кожного підсумок року:
В когось по життю перші кроки,
В когось крок останній у вічність,
У просторі божі космічні...

Свій в кожного підсумок року,
Своє в кожного караоке:
Всяк має те, що заробив, –
Хтось повзав, хтось виплекав крил...

Свій в кожного підсумок року
У днях цих, занадто жорстоких:
Та попри все мчімо вперед,
П'ючи і полин життя й мед!

1987 р.

* * *

Січе листопад падолистом в обличчя,
То стишує хіл, а то в холод зим кличе.
Знов осінь в обрамлені вмерлого листя
Шепоче мені: “Друже, жить не барися!”

А я її подих ковтаю й ковтаю,
Милуючись цим падолистом безкраїм,
Що кожного року нагадує скромно
Про сиві мої, молоді ще геть скроні...

2010 р.

---

* * *

Скарби життя цінуються тоді,
Як маєш їх з чимсь порівняти:
Тепло – в мить холоду цінуєш ти,
Здоров'я – як хвороб встиг мати...

Сім'ю і друзів , – коли втратиш їх,
Їх не зумівши шанувати.
Честь і добро, і щиросердий сміх,
Як в “друзях” матимеш пілатів...

Усе в житті завжди відносним є, –
Добро і зло, любов і дружба.
Яке до них відношення твоє,
Така й від них для тебе служба.

2011 р.

* * *

Слухай себе, слухай інших,
Слухай грозу й тишину.
Праведних слухай і грішних
І найдеш правду одну.

Правду, що істину творить,
Незаперечну, мов Бог, –
Всі негаразди побореш
В серці із Богом удвох!

Той, хто світ слухати вміє
Фібрами серця й душі,
Той у собі себе чує
Попри життєві дощі!

2010 р.

* * *

Справжнє свято в душі й серці спіє,
Коли музику чуєш життя,
Коли мислей святкові надії
Крізь незгоди спішать в майбуття!

Чуймо музику всесвіту вічну
В кожному подиху серця й душі,
Що на крилах кохання магічних
Мчать в обійми любові мерщій!

Справжнє свято в душі й серці спіє,
Коли є обопільна любов,
Яка сонцем щомить струменіє,
Попри заздрісні хмари обмов!

2009 р.

* * *

Стоять мудрець і дурень на однім шаблі,
Допоки думку в слово не огранять.
Поки в розмові слів не схрестяться мечі,
Відкривши мудрості чи дуру браму...

Бо мова – це свята енергія душі,
Яка судьбу людини визначає,
Яка нам вибудовує грядущі дні,
Нас ведучі вперед між пеклом й раєм...

Тож з позитиву й честі зроджуймо слова,
Щоб мова добродушним сонцем зріла,
Щоб карми люта, невмолима тягива
Не слала в нашу долю горя стріли!

2009 р.

* * *

Талант не замінить ніщо,
Хоч скільки себе не напружуй,
Бо хист це тобі не будь-що, –
Це богом дарований кужіль

Високих чуттів і натхнень,
Пульсує в яких іскра божа,
Щомить ведучи до знамень
Душі й серця сонячні лози,

Які почуттів виноград
У вина життя трансформують,
Будуючи вічності сад,
Співаючи дням алілуя!

2003 р.

* * *

Тебе люблю я дуже-дуже,
Моя подруженько земна,
Без тебе серце плаче й тужить,
Немов без грому тишина...

Бо що то за життя без грому –
Це мов гроза без блискавиць,
Що небесам несе утому,
Вгорнувши в хмари блиск зірниць...

Тебе люблю я дуже-дуже,
Мій фатум, доленько моя,
За те, що серце щиро дружить
З весняним співом солов'я!

1998 р.

* * *

Україно моя, обездолена,
Як же ми завинили тобі:
Борючись за булави невтолено,
Не спішили за тебе у бій...

На дорогах історії сивої
Боротьбу між собою вели:
Не добилися долі щасливої, –
Самі себе в гріхах розп'яли...

Ось і нині призеленій пошесті
Не змогли дати спротив гуртом:
Знов триколірний поруч полощеться,
Знов шмагатиме нас канчуком...

Схаменись, Україно розхристана,
Сурми часу гукають у бій:
Скинь у безвість з державної пристані
Знахабнілий зелений пирій!

29.12.19 р.

* * *

У любистку й чебрецях
Наша мова колихалась,
В чистих сонячних серцях
Її сутність виростала.

Тож за давністю років
Мова, сонцем оповита,
Увібрала весен спів
І дарує в зимах літо!

1991 р.

* * *

Худобі не треба свобода,
Їй стійло і в яслах пайок
Дорожчі свобод й честі зроду, –
У стійлі живуть без думок...

Думок про дітей і онуків,
Думок про державу свою –
У стійлі пайків чути хрускіт
Істот, що брехню, мов мед п'ють...

Безмозка худобина зроду
У стадності тупо живе,
Затоптує Волю й Свободу,
Зганьбивши держави лице...

15.12.19 р.

* * *

Через ганьбу зрадливих літ,
Неначе вічне джерело,
У серці святістю горить
Твоє божественне чоло.

Мій Києве, моя Софіє!
Чому ж запроданців ти грієш,
Які, мов підлі супостати,
Сховали подих твій за ґрати?!

Прокинься, найрідніша в світі,
Моя улюблена столице,
І я твоє прозріння миттю
У вірш посію сонця кличем!

2007 р.

* * *

Яка ж ти хвора, Україно,
Зелихорадка рве тебе:
В “турбо” режимі без упину,
До самознищення веде...

Зелені шмарклі упирями
Вп’ялися у красу твою
І стрімко й підлісно без сраму,
В обійми москаля ведуть.

Невже ось так і вмреш безславно
На втіху блазням-циркачам,
Невже їм знов мине безкарно
Понищений державний храм?!

Спинись і схаменися, люде,
Скинь Зеполуду із очей,
Позбудься зрадної облуди,
Яку несе гнилий мойсей!

02.02.20 р.

* * *

Я чай з полину часу п’ю,
І серцем від болю хриплю.
Зболілого часу пір’їни
До віршів летять без упину.

Цей біль віковичний курличе
Пораненим пам’яті кличем,
Яку топчуть часу ізгої,
Принизивши власних героїв...

2010 р.

ЗМІСТ

«Купаймося у світлі сонця...»	3
«А ви знали, що осінь – це друга весна...»	4
«А душа – то субстанція божа...»	4
«А життя пробігає так скоро...»	5
«А душі і серця ноти...»	5
«А “завтра” попри все, повір, наступить...»	6
«А настрою крила – це чисті думки...»	6
«А осені багато не буває...»	7
«Армагеддон у людських душах...»	7
«А час, мов блискавка летить...»	8
«Альтернатива щастю – щастя...»	8
«А любов справжня – подих божий...»	9
«А що таке держава?...»	9
«Багатий той, хто душу має...»	10
«Багаття любові палає...»	10
«Білі метелики пишних сніжинок...»	11
«Білють снігами поля і луги...»	11
«Безглуздо і безцільно ми спалюєм життя...»	12
«Божечку рідненький, сонечко моє...»	12
«Будь господарем вчинків своїх...»	13
«Будь собою завжди...»	13
«Будь-хто в цьому світі шукає себе...»	14
«Буяє весна, поборовши сніги...»	14
«Весну не спинити...»	15
«Вже лист кленовий зчервонів...»	15
«Вже осінь чується в повітрі...»	16
«Вінчається сонце з любові повітрям...»	16
«Взаєморозуміння і взаємопоміч...»	17
«Від світла віддзеркалюється світло...»	17
«Вірмо в себе, любі друзі...»	18
«Вміння слухати вищим є від говоріння...»	18
«В осені я засинав...»	19
«Втечи з оболонки своєї...»	19

«Всі наші радощі і біди...»	20
«Всесвіту вічного подих...»	20
«Все життя поспішаєм кудись...»	21
«Всяк, хто на розум є багатий...»	21
«Втікає поволеньки серпень...»	22
«Все життя йдуть поміж нами...»	22
«Гроші з честю не сумісні...»	23
«Дає Господь безмежні сили...»	23
«Даруймо щиро серць і душ тепло...»	24
«Двадцять днів до весни календарних...»	24
«Добро вертається добром...»	25
«Даруймо мріям крила віри...»	25
«Дні летять календаря листками...»	26
«Добро тоді стає безмежним...»	26
«До добра і до сонця обличчям...»	27
«Дорослішаймо, друзі, у поступках...»	27
«Думок енергія жива...»	28
«Душі чеснот не зраджуймо ніколи...»	28
«Достойники святого Духу й Волі...»	29
«Живи завжди собі на втіху...»	29
«Живи наперекір усім незгодам...»	30
«Житейська мудрість – років набуток...»	30
«Життя втікає не спитавши...»	31
«Життя – то дуже річ складна...»	31
«Життя – то квітка з пелюсток щодення...»	32
«Завжди будь вище всіх ілюзій світу...»	32
«Залишаймось подовше в дитинстві...»	33
«Здоров'я і молодість ми не цінуєм...»	33
«Заскучали за сонечком квіти...»	34
З любов'ю до жінок...	34
«З нас кожен розбудовує планету...»	35
З роками Час стає коротшим...	35
«Згубивши гідність – стаємо бидлом...»	36
«Зір блискучих спивши...»	36
«Змаліли в душах Бог і правда...»	37

«З інстинктом соломинки...»	37
«Із усвідомлення себе...»	38
«Ілюзій ввік для себе не маюй...»	38
«Кажуть знаючі люди...»	39
«Коли мізки ліниві...»	39
«Кожен має крилату душу...»	40
«Кожної миті дихаю Богом...»	40
«Коли вас хтось не переносить...»	41
«Коли в душі добро і радість квітне...»	41
«Коли в душі і серці протяг...»	42
«Коли думки твої нечисті і дешеві...»	42
«Коли в коханні ніч проводиш...»	43
«Коли живеш у злагоді із духом...»	43
«Коли втече із мізків ковбаса...»	44
«Коли живеш із древніми богами в мирі...»	44
«Коли душі і серця гармонічність...»	45
«Коли життям заправить...»	45
«Коли крокуєш з оптимізмом...»	46
«Коли мрій крила впиняться на дні...»	46
«Коли настрої сїдає на нуль...»	47
«Краса завжди є поруч з нами...»	47
«Коли себе сам славословиш...»	48
«Коли серце говорить одне...»	48
«Коли ти спиш із Богом...»	49
«Краю небо, мов шовк, спозранку...»	49
«Коли туман осінній в мислей стайні...»	50
«Коли чекаєш з неба манни...»	50
«Крізь метушню і гамір буднів...»	51
«Крізь різночвари збреханих століть...»	51
«Контролюю свої думки усюди...»	52
«Купаймо квіти слів...»	52
«Лежать сніги на вітах посірілих...»	53
«Лицеміри – найгірші є друзі...»	53
«Лиш в справжній Вірі і Любові...»	54
«Лише на секундочку здайся...»	54

«Лиш на себе надійся, людино...»	55
«Лиш тоді на дорогах буття...»	55
«Літак злітає проти вітру...»	56
Літо	56
«Любім життя, бо кожна мить безцінна...»	57
«Любім небесний виднокіл...»	57
Любім себе...	58
«Людина створена для праці...»	58
«Людські поступки вище слів є завжди...»	59
«Людина, що не бачить зла...»	59
«Ми так розкидані далеко...»	60
«Мое серце закуте в кайдани...»	60
«Минає день, минає ніч...»	61
«Минувшини свідок, сучасності пам'ять...»	61
Мови рідної цілюще молоко	62
«Мово рідна, свіжа і смачна...»	62
«Моя Батьківщина – Горинь...»	63
«Материнська рідна Мова...»	63
«Мовчання, як і слово...»	64
«Мудрець – це не той, хто багато читає...»	64
«Набутися разом хай Бог допоможе...»	65
«Найвищий бог земний – душевна правда...»	65
«Наодинці із небом...»	66
«Найліпшим звершником завжди...»	66
«Найкращий друг у мить зневіри – тиша...»	67
«Нас премудрості життя...»	67
«На сьомий дах Неба...»	68
«Наші мислі і дії формує оточення...»	68
«Не біймось самотності, біймось зневіри...»	69
«Не біймось вітру, хай цілує...»	69
«Не будьмо зверхніми ніколи...»	70
«Не витираймо ні об кого ноги...»	70
«Не в обрядах віри суть...»	71
«Невдачі і поразки...»	71
«Не впускай в душу осінь...»	72

«Не гніваймось ніколи на батьків...».....	72
«Не даваймо думкам закипіти...»	73
«Не дивися в дзеркала років...»	73
«Не живімо чужими думками...»	74
«Не журися безпричинно...»	74
«Не живи в ілюзіях майбутнього...».....	75
«Незабаром весна...».....	75
«Не згуби в трудах й клопотах душу...»	76
«Неймовірною спекою серпень...»	76
«Не кидаймось словами в мить образ...»	77
«Не копирсаймось у чужих гріхах...»	77
«Немає усього, що хоче...».....	78
«Не обманюй себе, рідних й близьких...».....	78
«Не можна бути добрим для усіх...»	79
«Не оманюй себе, не пірнай в світ ілюзій...»	79
«Не очікуй добра від лукавих і злих...»	80
«Не падай повік при незгодах...».....	80
«Не прагнуть неуки читати...»	81
«Нерви завжди потребують лоскотання...».....	81
«Не розмовляй із жабою про море...»	82
«Не сварімось ніколи...».....	82
«Не смій, Україно моя...»	83
«Невже ми є лиш онімлі часу свідки...»	83
«Не соромся помилку признати...».....	84
«Не створюй сам собі проблем...».....	84
«Не треба шукати десь дива...».....	85
«Не хмурся, мов небо на дощ...»	85
«Не худійте, дівчиноньки...».....	86
«Не забуваймо про майбутнє...».....	86
«Не чекай змін в житті склавши руки...»	87
Не шліть нікого на “три букви”.....	87
«Не шукай авторитетів у житті...».....	88
«Не будуймо Україну із калини...».....	88
«Не шукай шлях до помсти...».....	89
«Ніколи і нічого не просить...»	89

«Ніколи не вгадаєш, як ходити...»	90
«Ніхто не відає, що жде на небесах...»	90
«Ображаються злі і пихаті...»	91
«Ой, скільки тої осені й зими...»	91
«О, вибачте поезіє і часе...»	92
«Осінь кидає листя наліво й направо...»	92
«Ось знов золотий сонця промінь...»	93
«Ось важезні хмари...»	93
«Ось і відлетіли серпня спраглі крила...»	94
«О, Боже милий, всемогутній...»	94
«Пахне осінню з кожним днем більше...»	95
«Прокинувся уранці...»	95
«Перімо, відпираймо душі...»	96
«П'є кожен з нас на цій Землі...»	96
«Підлість не лікується, затямте...»	97
Плач Землі...	97
«Повертайся до входу, шукаючи вихід...»	98
«По колючій стерні сьогоднішня...»	98
«Помирає Надія без Віри й Любові...»	99
«Поезія, мій гріх нетлінний...»	99
«Полюби себе серцем й душею...»	100
«Породичався вересня дух з літом...»	100
«Прокидаймось із духовних снів...»	101
«Поезії душевний рай...»	101
«Правічна магія озорених небес...»	102
Пуйлу	102
«Радійте люди, співайте дзвони...»	103
«Роздмухались вітри варгаті...»	103
Різдвяна молитва до ангелів божих	104
«Розмовляю із квітами...»	104
«Свободи і гідності крила...»	105
«Схмелілі клаптики душі...»	105
«Свій в кожного підсумок року...»	106
«Січе листопад падолистом в обличчя...»	106
«Скарби життя цінуються тоді...»	107

«Слухай себе, слухай інших...».....	107
«Справжнє свято в душі й серці спіє...»	108
«Стоять мудрець і дурень на однім щаблі...».....	108
«Талант не замінить ніщо...».....	109
«Тебе люблю я дуже-дуже...»	109
«Україно моя, бездоленна...»	110
«У любистку й чебрецях...»	110
«Худобі не треба свобода...».....	111
«Через ганьбу зрадливих літ...»	111
«Яка ж ти хвора, Україно...»	112
«Я чай з полину часу п'ю...».....	112

Літературно-художнє видання

Григорій Миколайович Царик

Купаймося у світлі сонця

Лірична сповідь

Редактор

Людмила Аксьонова

Коректор

Галина Кушнір

Художнє оформлення

Юлія Замкова

Комп'ютерний набір, графіка і верстка

Миколи Сада, Григорія Царика

Технічний редактор

Віталій Власюк

Підписано до друку 04.08.2021 р. Формат 60x84 1/16. Папір офсет.

Гарнітура «Times». Друк офсет.

Ум. друк. арк. 6,98. Наклад 200 пр. Зам. 91.

Видавництво «Волинські обереги».

33028 м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс: (0362) 62-03-97;

e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».